



2024/927

26.3.2024

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/927**

**z dnia 13 marca 2024 r.**

**zmieniająca dyrektywy 2011/61/UE i 2009/65/WE w zakresie ustaleń dotyczących przekazywania, zarządzania ryzykiem utraty płynności, sprawozdawczości nadzorczej, świadczenia usług depozytariusza i usług powierniczych oraz udzielania pożyczek przez alternatywne fundusze inwestycyjne**

**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą <sup>(1)</sup>,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE <sup>(2)</sup> Komisja dokonała przeglądu stosowania i zakresu tej dyrektywy i stwierdziła, że cele polegające na integracji unijnego rynku alternatywnych funduszy inwestycyjnych (AFI), zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony inwestorów oraz ochronie stabilności finansowej zostały w przeważającej części osiągnięte. W swoim przeglądzie Komisja stwierdziła jednak również, że istnieje potrzeba harmonizacji przepisów dotyczących zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), którzy zarządzają AFI udzielającymi pożyczek, a także potrzeba doprecyzowania norm mających zastosowanie do ZAFI, którzy przekazują swoje funkcje osobom trzecim, zapewnienia równego traktowania podmiotów świadczących usługi powiernicze (zwanych dalej „powiernikami”), poprawy transgranicznego dostępu do usług depozytowych, optymalizacji gromadzenia danych nadzorczych oraz ułatwienia stosowania narzędzi zarządzania płynnością w całej Unii. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie zmian w celu zaspokojenia tych potrzeb, aby poprawić funkcjonowanie dyrektywy 2011/61/UE.
- (2) Solidny system przekazywania, równe traktowanie powierników, spójna sprawozdawczość nadzorcza, w szczególności poprzez usunięcie powtórzeń i zbędnych wymogów, oraz harmonizacja podejścia do stosowania narzędzi zarządzania płynnością są również niezbędne w przypadku zarządzania przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS). W związku z tym należy również zmienić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE <sup>(3)</sup>, którą ustanowiono przepisy dotyczące udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności przez UCITS i ich spółki zarządzające oraz ich działalności w zakresie przekazywania, przechowywania aktywów, sprawozdawczości nadzorczej i zarządzania ryzykiem utraty płynności.
- (3) Na koniec 2022 r. unijny rynek AFI osiągnął wartość aktywów netto w wysokości 6,8 bln EUR. Na inwestorów branżowych przypada w Unii około 86 % wartości aktywów netto AFI zarządzanych lub wprowadzanych do obrotu przez posiadających zezwolenie ZAFI oraz przez ZAFI nieprzekraczających progę, tj. ZAFI, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE. Unijny rynek AFI zapewnia unijnym przedsiębiorstwom ponad 250 mld EUR w postaci prywatnych kredytów, a inwestorzy unijni odpowiadają za 30 % globalnego kapitału przydzielonego całemu przemysłowi. Wielkość zagregowanego unijnego rynku AFI nadal rośnie – między 2020 a 2022 rokiem odnotowano wzrost na poziomie 15 % – a AFI stanowiły jedną trzecią sektora funduszy Europejskiego Obszaru Gospodarczego na koniec 2020 r. Niemniej jednak sektor ten nadal może się rozwijać, zapewniając inwestorom instytucjonalnym większy wybór i zwiększając konkurencyjność unii rynków kapitałowych.

<sup>(1)</sup> Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 26 lutego 2024 r.

<sup>(2)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

<sup>(3)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

- (4) Aby zwiększyć skuteczność działalności ZAFI, wykaz usług dodatkowych określony w art. 6 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE należy rozszerzyć o zadania wykonywane przez administratora zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 <sup>(4)</sup> (zwane dalej „administrowaniem wskaźnikami referencyjnymi”) oraz działalność w zakresie obsługi kredytów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 <sup>(5)</sup>. Dla jasności należy wyjaśnić, że podejmując się zadań wykonywanych przez takiego administratora lub prowadząc działalność w zakresie obsługi kredytów, ZAFI powinien podlegać odpowiednio rozporządzeniu (UE) 2016/1011 i dyrektywie (UE) 2021/2167.
- (5) W celu zwiększenia pewności prawa należy doprecyzować, że zarządzanie AFI może również obejmować działalność polegającą na udzielaniu pożyczek w imieniu AFI i na obsłudze podmiotów specjalnego przeznaczenia utworzonych do celów sekurytyzacji.
- (6) W celu zwiększenia pewności prawa na potrzeby ZAFI i spółek zarządzających UCITS w odniesieniu do usług, które mogą świadczyć na rzecz osób trzecich, należy wyjaśnić, że ZAFI i spółki zarządzające UCITS mogą wykonywać na rzecz osób trzecich te same funkcje i tę samą działalność, które już wykonują w odniesieniu do AFI i UCITS, którymi zarządzają, pod warunkiem że każdy potencjalny konflikt interesów powstały w wyniku świadczenia tej funkcji lub działalności na rzecz osób trzecich jest odpowiednio zarządzany. Takie funkcje i taka działalność obejmują na przykład usługi korporacyjne, takie jak zasoby ludzkie i technologie informacyjne (IT), a także usługi informatyczne w zakresie zarządzania portfelem i zarządzania ryzykiem. Taka możliwość sprzyjałaby również międzynarodowej konkurencyjności ZAFI z UE i spółek zarządzających UCITS, pozwalając na osiągnięcie korzyści skali i pomagając w dywersyfikacji źródeł dochodu.
- (7) W celu zapewnienia pewności prawa należy doprecyzować, że ZAFI świadczący usługi dodatkowe obejmujące instrumenty finansowe regulowane przepisami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE <sup>(6)</sup>. W odniesieniu do aktywów, które nie są instrumentami finansowymi, ZAFI powinni mieć obowiązek przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2011/61/UE.
- (8) Aby zapewnić jednolite stosowanie wymogów określonych w dyrektywie 2011/61/UE w odniesieniu do niezbędnych zasobów ludzkich ZAFI, konieczne jest doprecyzowanie, że w momencie składania wniosku o wydanie zezwolenia ZAFI powinien przedstawić właściwym organom informacje na temat zasobów ludzkich i technicznych, które ZAFI wykorzystuje w celu wykonywania swoich funkcji oraz, w stosownych przypadkach, nadzorowania osób, którym przekazano wykonywanie funkcji lub usług. Do prowadzenia działalności ZAFI należy wyznaczyć co najmniej dwie osoby fizyczne, które mają miejsce zamieszkania w Unii, w rozumieniu miejsca zwykłego pobytu w Unii, oraz które, w pełnym wymiarze czasu pracy, są zatrudnione przez ZAFI lub albo są członkami sprawującymi funkcje wykonawcze lub członkami organu zarządzającego ZAFI. Niezależnie od tego ustawowego minimum konieczne może być zwiększenie zasobów w zależności od wielkości i złożoności ZAFI lub AFI, którymi zarządza.
- (9) W niektórych państwach członkowskich obowiązują wymogi w prawie krajowym lub standardach branżowych dotyczące stopnia niezależności co najmniej jednego członka organu zarządzającego ZAFI, spółki zarządzającej UCITS lub spółki inwestycyjnej. Należy zachęcać ZAFI zarządzających AFI wprowadzanymi do obrotu wśród inwestorów detalicznych oraz spółki zarządzające UCITS i spółki inwestycyjne do wyznaczania na członka ich organu zarządzającego co najmniej jednego dyrektora niezależnego lub niewykonawczego, jeżeli jest to możliwe na podstawie prawa krajowego lub zgodnie ze standardami branżowymi rodzimego państwa członkowskiego ZAFI, spółki zarządzającej UCITS lub spółki inwestycyjnej, w celu ochrony interesów AFI i UCITS oraz inwestorów AFI, którymi ZAFI zarządza, lub inwestorów UCITS. Dokonując takiego wyznaczenia, konieczne jest, aby ZAFI, spółka zarządzająca UCITS lub spółka inwestycyjna zapewniły, by dyrektor ten był niezależny pod względem charakteru i osądu oraz posiadał wystarczającą wiedzę fachową i doświadczenie, aby móc ocenić, czy ZAFI, spółka zarządzająca UCITS lub spółka inwestycyjna zarządzają AFI lub UCITS w najlepszym interesie inwestorów.

<sup>(4)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

<sup>(5)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz.U. L 438 z 8.12.2021, s. 1).

<sup>(6)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

- (10) AFI nie zawsze jest wprowadzane do obrotu bezpośrednio przez ZAFI, lecz przez co najmniej jednego dystrybutora działającego w imieniu ZAFI albo własnym. W szczególności mogą wystąpić przypadki, w których niezależny doradca finansowy wprowadza AFI do obrotu bez wiedzy ZAFI. Większość dystrybutorów funduszy podlega wymogom regulacyjnym na podstawie dyrektywy 2014/65/UE lub dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97<sup>(7)</sup>, które to wymogi określają zakres ich obowiązków względem ich własnych klientów. W dyrektywie 2011/61/UE należy zatem uwzględnić różnorodność ustaleń w zakresie dystrybucji i rozróżnić z jednej strony ustalenia, na mocy których dystrybutor działa w imieniu ZAFI, które należy uznać za ustalenia dotyczące przekazywania, a z drugiej strony ustalenia, na mocy których dystrybutor działa we własnym imieniu wprowadzając AFI do obrotu na podstawie dyrektywy 2014/65/UE lub za pośrednictwem produktów inwestycyjnych opartych na ubezpieczeniach na życie zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/97, w którym to przypadku przepisy dyrektywy 2011/61/UE dotyczące przekazywania nie powinny mieć zastosowania niezależnie od jakiegokolwiek umowy dystrybucyjnej między ZAFI a dystrybutorem.
- (11) Przekazywanie może umożliwić skuteczne zarządzanie portfelami inwestycyjnymi oraz pozyskiwanie niezbędnej wiedzy eksperckiej na danym rynku geograficznym lub w danej klasie aktywów. Ważne jest jednak, aby organy nadzoru aktualizowały informacje na temat głównych elementów ustaleń dotyczących przekazywania. W celu uzyskania wiarygodnego przeglądu działań związanych z przekazywaniem w Unii ZAFI powinni regularnie przekazywać właściwym organom informacje o ustaleniach dotyczących przekazywania, które obejmują przekazywanie funkcji w zakresie zbiorowego lub dyskrejonalnego zarządzania portfelem lub funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem. W odniesieniu do każdego zarządzanego przez siebie AFI ZAFI powinni zatem zgłaszać informacje dotyczące osób, którym przekazano funkcje lub usługi, wykaz i opis przekazanych działań, kwotę i odsetek aktywów zarządzanych AFI, które podlegają ustaleniom dotyczącym przekazywania w odniesieniu do funkcji zarządzania portfelem, opis sposobu, w jaki ZAFI nadzoruje, monitoruje i kontroluje osobę, której przekazano funkcje lub usługi, a także informacje na temat ustaleń dotyczących dalszego przekazywania oraz datę rozpoczęcia i zakończenia obowiązywania ustaleń dotyczących przekazywania i dalszego przekazywania. Dla jasności należy sprecyzować, że dane dotyczące kwoty i odsetka aktywów zarządzanych AFI, które podlegają ustaleniom dotyczącym przekazywania w odniesieniu do funkcji zarządzania portfelem, gromadzone są do celów uzyskania szerszego przeglądu praktyk w zakresie przekazywania, lecz same w sobie nie stanowią wskaźnika mogącego posłużyć jako dowód przy stwierdzaniu adekwatności ustaleń dotyczących zarządzania w odniesieniu do zasobów lub ryzyka czy też skuteczności ustaleń w zakresie nadzoru lub kontroli na szczeblu zarządzającego. Takie informacje należy przekazywać właściwym organom w ramach systemu sprawozdawczości nadzorczej regulowanej dyrektywą 2011/61/UE.
- (12) Aby zapewnić jednolite stosowanie dyrektywy 2011/61/UE, należy doprecyzować, że określone w niej zasady przekazywania mają zastosowanie do wszystkich funkcji wymienionych w załączniku I do tej dyrektywy oraz do wykazu usług dodatkowych określonych w art. 6 ust. 4 tej dyrektywy.
- (13) Fundusze inwestycyjne udzielające pożyczek mogą być alternatywnym źródłem finansowania dla gospodarki realnej. Takie fundusze mogą zapewniać kluczowe finansowanie dla małych i średnich przedsiębiorstw z Unii, dla których tradycyjne źródła finansowania są trudniej dostępne. Różne krajowe podejścia regulacyjne mogą jednak prowadzić do arbitrażu regulacyjnego i różnych poziomów ochrony inwestorów, utrudniając tym samym ustanowienie wydajnego wewnętrznego rynku udzielania pożyczek przez AFI. W dyrektywie 2011/61/UE należy uznać prawo AFI do udzielania pożyczek. Należy również określić wspólne zasady, aby ustanowić wydajny rynek wewnętrznego udzielania pożyczek przez AFI, zapewnić jednaki poziom ochrony inwestorów w Unii, umożliwić AFI rozwój działalności poprzez udzielanie pożyczek we wszystkich państwach członkowskich oraz ułatwić unijnym przedsiębiorstwom dostęp do finansowania, co jest jednym z głównych celów unii rynków kapitałowych zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 24 września 2020 r. zatytułowanym „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”. Biorąc jednak pod uwagę szybko rozwijający się rynek kredytów prywatnych, należy zająć się potencjalnymi ryzykami mikroostrożnościowymi i makroostrożnościowymi, jakie może stwarzać udzielanie pożyczek przez AFI i które mogą się rozprzestrzeniać na szerszy rozumiany system finansowy. Przepisy mające zastosowanie do ZAFI zarządzających AFI udzielającymi pożyczek powinny zostać zharmonizowane, aby poprawić zarządzanie ryzykiem na całym rynku finansowym i zwiększyć przejrzystość dla inwestorów. Dla jasności – ustanowione w niniejszej dyrektywie przepisy, które mają zastosowanie do ZAFI zarządzających AFI udzielającymi pożyczek, nie powinny uniemożliwiać państwom członkowskim ustanawiania krajowych ram produktowych, w których określone byłyby pewne kategorie AFI podlegające bardziej rygorystycznym przepisom.
- (14) Udzielanie pożyczek nie zawsze odbywa się bezpośrednio przez AFI. Mogą wystąpić przypadki, w których AFI udziela pożyczki pośrednio, za pośrednictwem osoby trzeciej lub podmiotu specjalnego przeznaczenia, które udzielają pożyczki zamiast lub w imieniu AFI, lub zamiast lub w imieniu ZAFI w odniesieniu do AFI, przed uzyskaniem ekspozycji z tytułu pożyczki. Aby uniknąć obchodzenia przepisów dyrektywy 2011/61/UE, w przypadku gdy ten

(7) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).

AFI lub ZAFI uczestniczą w strukturyzacji pożyczki lub określaniu lub wcześniejszym uzgadnianiu jej cech, takie przypadki należy uznać za działania związane z udzielaniem pożyczek i powinny one podlegać tej dyrektywie.

- (15) AFI udzielające pożyczek konsumentom podlegają wymogom innych instrumentów prawa Unii mających zastosowanie do pożyczek konsumenckich, w tym wymogom dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE<sup>(8)</sup> i dyrektywy (UE) 2021/2167. Te instrumenty prawa Unii ustanawiają podstawowe środki ochrony pożyczkobiorców na poziomie Unii. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość zakazania udzielania pożyczek konsumentom przez AFI na ich terytorium z uwagi na nadrzędny interes publiczny.
- (16) Aby wspierać profesjonalne zarządzanie AFI i ograniczać ryzyko dla stabilności finansowej, ZAFI zarządzający AFI uczestniczącymi w udzielaniu pożyczek, niezależnie od tego, czy AFI te spełniają kryteria definicji AFI udzielających pożyczek, powinni dysponować skutecznymi zasadami, procedurami i procesami dotyczącymi udzielania pożyczek. Powinni oni również wdrożyć skuteczne zasady, procedury i procesy oceny ryzyka kredytowego oraz zarządzania ich portfelem kredytowym i monitorowania tego portfela w przypadku gdy AFI, którymi zarządzają, uczestniczą w udzielaniu pożyczek, w tym w przypadku, gdy AFI te uzyskują ekspozycję z tytułu pożyczki za pośrednictwem osób trzecich. Te zasady, procedury i procesy powinny być proporcjonalne do zakresu udzielania pożyczek i powinny podlegać regularnym przeglądom.
- (17) Aby ograniczyć ryzyko wynikające ze wzajemnych powiązań między AFI udzielającymi pożyczek a innymi uczestnikami rynku finansowego, w przypadku gdy pożyczkobiorca jest instytucją finansową, zarządzający tymi AFI powinni być zobowiązani do dywersyfikacji ryzyka i ograniczenia ekspozycji określonymi limitami.
- (18) Aby zapewnić stabilność i integralność systemu finansowego oraz wprowadzić proporcjonalne zabezpieczenia, AFI udzielające pożyczek powinny podlegać limitowi dźwigni finansowej, który różni się w zależności od tego, czy są AFI typu otwartego czy zamkniętego. Ryzyko dla stabilności finansowej jest większe w przypadku AFI typu otwartego, które mogą podlegać wysokim poziomom umorzeń. Zgodnie z celem zachowania stabilności finansowej limit dźwigni finansowej nie powinien zależeć od tego, czy AFI udzielający pożyczki został wprowadzany do obrotu wśród inwestorów branżowych i detalicznych, czy tylko wśród inwestorów branżowych. Metoda zaangażowania zapewnia kompleksowe i solidne ramy obliczania dźwigni finansowej zgodnie ze standardami międzynarodowymi, w szczególności uwzględniania syntetycznej dźwigni finansowej generowanej przez instrumenty pochodne. Te limity dźwigni finansowej nie powinny uniemożliwiać właściwym organom rodzimego państwa członkowskiego ZAFI nakładania bardziej rygorystycznych limitów dźwigni, jeżeli zostanie to uznane za konieczne w celu zapewnienia stabilności i integralności systemu finansowego.
- (19) Aby ograniczyć konflikty interesów, ZAFI oraz ich pracownicy nie powinni zaciągać pożyczek od żadnych AFI, którymi zarządzają. Powinien także istnieć zakaz zaciągania pożyczek od takich AFI przez depozytariusza AFI i osobę, której przekazano wykonywanie funkcji lub usług depozytariusza, osobę, której przekazano wykonywanie funkcji lub usług ZAFI, i jej pracowników oraz podmioty należące do tej samej grupy co ZAFI.
- (20) Aby zapobiec pokusie nadużycia i utrzymać ogólną jakość kredytową pożyczek udzielanych przez AFI, takie pożyczki powinny podlegać wymogom dotyczącym zatrzymania ryzyka przy przenoszeniu ich na osoby trzecie. W tym samym celu ZAFI powinni mieć zakaz zarządzania AFI, który udziela pożyczek wyłącznie w celu ich sprzedaży osobom trzecim (strategia oparta na modelu „udzielasz i uciekasz”), niezależnie od tego, czy dany AFI spełnia wymogi definicji AFI udzielającego pożyczek. Pożyczki powinny być udzielane wyłącznie w celu inwestowania kapitału pozyskanego przez AFI zgodnie z jego strategią inwestycyjną i ograniczeniami regulacyjnymi. ZAFI powinien jednak mieć możliwość wdrożenia tej strategii inwestycyjnej w najlepszym interesie inwestorów AFI. Oznacza to, że odstępstwa od przepisów dotyczących zatrzymania ryzyka są konieczne i powinny obejmować przypadki, w których zatrzymanie części pożyczki nie jest zgodne z wdrażaniem strategii inwestycyjnej AFI lub z wymogami regulacyjnymi, w tym wymogami dotyczącymi produktów, nałożonymi na AFI i jego ZAFI. Przypadki te obejmują sytuacje, w których zatrzymanie części pożyczki skutkowałoby przekroczeniem przez AFI limitów inwestycyjnych lub limitów dywersyfikacji lub naruszeniem wymogów regulacyjnych, takich jak środki ograniczające przyjęte na podstawie art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), lub gdy AFI rozpoczyna likwidację, lub gdy sytuacja pożyczkobiorcy uległa zmianie, na przykład w przypadku połączenia się lub niewykonania zobowiązania przez kredytobiorcę, jeżeli strategia inwestycyjna AFI nie ma na celu zarządzania aktywami zagrożonymi, lub gdy alokacja aktywów AFI uległa zmianie, co spowodowało, że celem AFI nie jest już posiadanie ekspozycji w określonym sektorze lub w zakresie określonej kategorii aktywów. ZAFI powinien, na wniosek właściwych organów swojego

<sup>(8)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66).

rodzimego państwa członkowskiego, uzasadnić swoją decyzję o skorzystaniu z takiego odstępstwa od przepisów dotyczących zatrzymania ryzyka i powinien być zobowiązany do stałego przestrzegania nadrzędnej zasady zakazu stosowania strategii opartej na modelu „udzielasz i uciekasz”.

- (21) Długoterminowe, niepłynne pożyczki zaciągnięte w AFI mogłyby powodować niedopasowanie płynności, jeżeli otwarta forma AFI umożliwiła inwestorom częste umarzanie jednostek uczestnictwa lub udziałów. W związku z tym konieczne jest ograniczenie ryzyka związanego z transformacją terminów zapadalności poprzez narzucenie AFI udzielającym pożyczek formy zamkniętej. AFI udzielające pożyczek powinny jednak móc działać w otwartej formie, pod warunkiem że spełnione zostaną pewne wymogi, w tym wymóg wprowadzenia systemu zarządzania płynnością, który minimalizuje niedopasowanie płynności, zapewnia sprawiedliwe traktowanie inwestorów i znajduje się pod nadzorem właściwych organów rodzimego państwa członkowskiego ZAFI. Aby zapewnić spójne kryteria oceny właściwych organów, czy AFI udzielający pożyczek może zachować otwartą formę, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, ESMA) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010<sup>(9)</sup> powinien opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu ustanowienia tych kryteriów, z należytym uwzględnieniem charakteru, profilu płynności i ekspozycji AFI udzielających pożyczek.
- (22) Należy doprecyzować, że w przypadku gdy AFI udzielający pożyczki lub ZAFI, w odniesieniu do działalności pożyczkowej zarządzanego przez niego AFI, podlegają wymogom określonym w dyrektywie 2011/61/UE oraz wymogom określonym w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013<sup>(10)</sup>, (UE) nr 346/2013<sup>(11)</sup> i (UE) 2015/760<sup>(12)</sup>; wymogi szczególne w zakresie produktów ustanowione w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 345/2013, rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 346/2013 i w rozporządzeniu (UE) 2015/760 powinny mieć pierwszeństwo przed ogólnymi zasadami określonymi w dyrektywie 2011/61/UE.
- (23) Ze względu na potencjalnie niepłynny i długoterminowy charakter aktywów AFI, które udzielają pożyczek, ZAFI mogą mieć trudności z dostosowaniem się do zmian wymogów regulacyjnych wprowadzanych w trakcie cyklu życia AFI, którymi zarządzają, co miałyby wpływ na zaufanie ich inwestorów. Konieczne jest zatem zastosowanie przepisów przejściowych do niektórych wymogów dotyczących AFI utworzonych przed przyjęciem niniejszej dyrektywy. Takie AFI i ZAFI powinni mieć jednak również możliwość wyboru, czy chcą podlegać tym przepisom, pod warunkiem że właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI zostaną odpowiednio powiadomione. Ponadto przepisy mające zastosowanie do udzielania pożyczek i do AFI udzielających pożyczek, z wyjątkiem limitów dźwigni finansowej i limitów inwestycyjnych oraz obowiązku funkcjonowania AFI udzielających pożyczek w zamkniętej formie, powinny mieć zastosowanie wyłącznie do pożyczek udzielonych po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.
- (24) W celu wsparcia monitorowania rynku przez organy nadzoru należy usprawnić gromadzenie i wymianę informacji za pośrednictwem sprawozdawczości nadzorczej. Aby zwiększyć efektywność i zmniejszyć obciążenia administracyjne ZAFI, pożądana jest eliminacja powielających się wymogów sprawozdawczych, które istnieją na mocy prawa Unii i prawa krajowego, w szczególności rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014<sup>(13)</sup> i (UE) 2019/834<sup>(14)</sup> oraz rozporządzeń Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1011/2012<sup>(15)</sup> i (UE) nr 1073/2013<sup>(16)</sup>. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego

<sup>(9)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

<sup>(10)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).

<sup>(11)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).

<sup>(12)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).

<sup>(13)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

<sup>(14)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/834 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji (Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 42).

<sup>(15)</sup> Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1011/2012 z dnia 17 października 2012 r. w sprawie statystyki inwestycji w papiery wartościowe (Dz.U. L 305 z 1.11.2012, s. 6).

<sup>(16)</sup> Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1073/2013 z dnia 18 października 2013 r. dotyczące danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 73).

i Rady (UE) nr 1093/2010<sup>(17)</sup>, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010<sup>(18)</sup>, ESMA (zwane łącznie „europejskimi urzędami nadzoru” lub EUN) i Europejski Bank Centralny (EBC), przy wsparciu w razie potrzeby właściwych organów, powinny ocenić potrzeby poszczególnych organów nadzoru w zakresie danych, tak aby zapewnić skuteczność zmian wzoru sprawozdania nadzorczego dla ZAFI.

- (25) Aby ograniczyć powielanie sprawozdawczości i związane z tym obciążenia sprawozdawcze ZAFI oraz by zapewnić skuteczne ponowne wykorzystywanie danych przez organy, dane przekazywane przez ZAFI właściwym organom powinny być udostępniane innym odpowiednim właściwym organom, europejskim urzędem nadzoru i Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), jak określono w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 7 grudnia 2017 r.<sup>(19)</sup>, gdy jest to konieczne do celów wykonywania powierzonych im obowiązków, a także członkom Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) wyłącznie do celów statystycznych.
- (26) Aby przygotować się do przyszłych zmian w obowiązkach dotyczących sprawozdawczości nadzorczej, należy rozszerzyć zakres danych, które mogą być wymagane od ZAFI, poprzez usunięcie ograniczeń tego zakresu danych, które koncentrują się na głównych operacjach i ekspozycjach lub kontrahentach, oraz poprzez dodanie innych kategorii danych, które należy przekazywać właściwym organom. Jeżeli ESMA stwierdzi, że okresowe ujawnianie pełnego portfela organom nadzoru jest uzasadnione, przepisy dyrektywy 2011/61/UE powinny uwzględniać niezbędne rozszerzenie zakresu sprawozdawczości.
- (27) Aby zapewnić spójną harmonizację obowiązków dotyczących sprawozdawczości nadzorczej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w celu określenia treści, formularzy i procedur służących standaryzacji procesu sprawozdawczości nadzorczej ZAFI, zastępując tym samym wzór sprawozdania określony w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 24 dyrektywy 2011/61/UE, a także częstotliwość i terminy składania sprawozdań. W przypadku będących przedmiotem sprawozdania informacji na temat ustaleń dotyczących przekazywania, regulacyjne standardy techniczne powinny ograniczać się do ustalenia odpowiedniego poziomu standaryzacji informacji będących przedmiotem sprawozdania. Regulacyjne standardy techniczne nie powinny dodawać żadnych elementów, które nie zostały określone w dyrektywie 2011/61/UE.
- (28) W celu standaryzacji procesu sprawozdawczości nadzorczej Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez ESMA w odniesieniu do formatu, standardów danych oraz metod i ustaleń dotyczących składania sprawozdań przez ZAFI. Komisja powinna przyjmować te wykonawcze standardy techniczne w drodze aktów wykonawczych na podstawie art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (29) Aby zwiększyć skuteczność reakcji na presję na płynność w okresach napięć rynkowych oraz aby objąć inwestorów lepszą ochroną, w dyrektywie 2011/61/UE należy określić przepisy wdrażające zalecenie ERRS z dnia 7 grudnia 2017 r.
- (30) Aby umożliwić ZAFI zarządzającym AFI typu otwartego mającym siedzibę w dowolnym państwie członkowskim radzenie sobie z presją umorzeniową w skrajnych warunkach rynkowych, ZAFI powinni mieć obowiązek wyboru i uwzględnienia w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI co najmniej dwóch narzędzi zarządzania płynnością ze zharmonizowanego wykazu przedstawionego w pkt 2–8 załącznika V do dyrektywy 2011/61/UE. Na zasadzie odstępstwa, w przypadku gdy ZAFI zarządza AFI, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności jako fundusz rynku pieniężnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131<sup>(20)</sup>, ZAFI powinien mieć możliwość podjęcia decyzji o wybraniu z tego wykazu tylko jednego narzędzia zarządzania

<sup>(17)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

<sup>(18)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

<sup>(19)</sup> Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie ryzyka związanego z płynnością i dźwignią finansową w funduszach inwestycyjnych (ESRB/2017/6) (Dz.U. C 151 z 30.4.2018, s. 1).

<sup>(20)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8).

płynnością. Te narzędzia zarządzania płynnością powinny być odpowiednie do strategii inwestycyjnej, profilu płynności i polityki umarzania AFI. ZAFI powinni uruchomić takie narzędzia zarządzania płynnością, jeżeli jest to konieczne do zabezpieczenia interesów inwestorów AFI. Ponadto ZAFI zarządzający AFI typu otwartego powinni zawsze mieć możliwość tymczasowego zawieszenia subskrypcji, odkupu i umorzeń lub uruchomienia bocznych kieszeni (ang. side pockets), gdy zaistnieją wyjątkowe okoliczności i gdy jest to uzasadnione interesami inwestorów AFI. Gdy ZAFI podejmuje decyzję o zawieszeniu subskrypcji, odkupu i umorzeń, powinien bez zbędnej zwłoki powiadomić o tym właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego. Jeżeli ZAFI podejmuje decyzję o uruchomieniu lub zaprzestaniu stosowania bocznych kieszeni, powinien powiadomić o tym właściwe organy swojego rodzimego państwa członkowskiego w rozsądnym terminie przed uruchomieniem lub zaprzestaniem stosowania tego narzędzia zarządzania płynnością. ZAFI powinien również powiadomić właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego o uruchomieniu lub zaprzestaniu stosowania wszelkich innych narzędzi zarządzania płynnością, które odbiega od zwykłego toku działalności przewidzianego w regulaminach lub dokumentach założycielskich AFI. Pozwoliłoby to organom nadzoru lepiej radzić sobie z ewentualnym występowaniem skutków ubocznych napięć związanych z płynnością na szerszym rynku.

- (31) Należy w szczególności sprecyzować, że w celu wzmocnienia ochrony inwestorów umorzenia w formie niepieniężnej nie są odpowiednie w przypadku inwestorów detalicznych i powinny w związku z tym być uruchamiane wyłącznie w celu realizacji zleceń umorzenia inwestorów branżowych. Należy jednocześnie zapobiec ryzyku nierównego traktowania inwestorów umarzających i innych posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałowców.
- (32) Aby inwestorzy mogli podejmować decyzje inwestycyjne zgodnie ze swoją gotowością do podejmowania ryzyka i potrzebami w zakresie płynności, powinni być poinformowani o warunkach korzystania z narzędzi zarządzania płynnością.
- (33) Aby zapewnić spójną harmonizację w obszarze zarządzania ryzykiem utraty płynności przez ZAFI zarządzających funduszami typu otwartego oraz ułatwić konwergencję rynkową i konwergencję praktyk nadzorczych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w celu określenia cech narzędzi zarządzania płynnością przedstawionych w załączniku V do dyrektywy 2011/61/UE z należyтым uwzględnieniem różnorodności strategii inwestycyjnych i aktywów bazowych AFI. Te regulacyjne standardy techniczne powinny zostać przyjęte na podstawie projektu opracowanego przez ESMA i nie powinny ograniczać możliwości stosowania przez ZAFI odpowiednich narzędzi zarządzania płynnością w przypadku wszystkich klas aktywów, jurysdykcji i warunków rynkowych. Aby zapewnić jednakowy poziom ochrony inwestorów w Unii, ESMA powinien opracować wytyczne dotyczące wyboru i kalibracji przez ZAFI narzędzi zarządzania płynnością. W wytycznych tych należy uznać, że główna odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem utraty płynności spoczywa na ZAFI.
- (34) Depozytariusze odgrywają ważną rolę w zabezpieczaniu interesów inwestorów i powinni być w stanie wykonywać swoje obowiązki niezależnie od rodzaju powiernika przechowującego aktywa AFI. W związku z tym konieczne jest uwzględnienie w łańcuchu utrzymywania aktywów centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW), jeżeli świadczą one usługi powiernicze na rzecz AFI, aby zapewnić we wszystkich przypadkach stały przepływ informacji między powiernikiem składnika aktywów AFI a depozytariuszem. Aby uniknąć niepotrzebnej pracy, depozytariusze nie powinni przeprowadzać *ex ante* badania due diligence, jeżeli zamierzają przekazać CDPW funkcje powiernika.
- (35) Aby usprawnić współpracę w zakresie nadzoru i zwiększyć jego skuteczność, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI powinny mieć możliwość zwrócenia się do właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego tego ZAFI z uzasadnionym wnioskiem o podjęcie działań nadzorczych wobec niego.
- (36) Aby usprawnić współpracę w zakresie nadzoru, ESMA powinien mieć możliwość zwrócenia się do właściwego organu o przedstawienie mu sprawy, jeżeli ma ona skutki transgraniczne i mogłaby mieć wpływ na ochronę inwestorów lub stabilność finansową. Analizy takich przypadków dokonane przez ESMA pozwoliłyby innym właściwym organom lepiej zrozumieć omawiane kwestie, przyczynić się do zapobiegania podobnym przypadkom w przyszłości oraz chronić integralność rynku AFI.
- (37) W celu wspierania konwergencji praktyk nadzorczych w obszarze przekazywania ESMA powinien otrzymywać pełniejsze informacje na temat stosowania niniejszej dyrektywy, w tym w obszarze odpowiedniego nadzoru nad ustaleniami dotyczącymi przekazywania oraz ich właściwej kontroli, we wszystkich państwach członkowskich. W tym celu, zanim zostaną przeprowadzone kolejne przeglądy dyrektyw 2009/65/WE i 2011/61/UE, ESMA powinien opierać się na obowiązkach sprawozdawczych względem właściwych organów oraz na wykonywaniu swoich uprawnień w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych w obszarze przekazywania. ESMA powinien przedstawić sprawozdanie, w którym przeanalizuje praktyki rynkowe dotyczące przekazywania oraz zgodność z przepisami dotyczącymi przekazywania, a także wymogi merytoryczne, takie jak te odnoszące się do zasobów ludzkich i technicznych, które ZAFI, spółki zarządzające i osoby, którym przekazano wykonywanie funkcji lub usług, wykorzystują w celu wykonywania swoich funkcji.

- (38) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088<sup>(21)</sup> ustanawia zharmonizowane przepisy dla uczestników rynku finansowego i doradców finansowych dotyczące przejrzystości w odniesieniu do wprowadzania do działalności ryzyk dla zrównoważonego rozwoju oraz brania pod uwagę niekorzystnych skutków dla zrównoważonego rozwoju w prowadzonych przez nich działaniach, a także w odniesieniu do przedstawiania przez nich informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem na temat produktów finansowych. Ważne jest, aby przyjąć horyzontalne podejście do zasad przejrzystości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla uczestników rynku finansowego i doradców finansowych. AFI i UCITS mogą wnieść istotny wkład do celów unii rynków kapitałowych. Konieczne jest, aby rozwój rynku AFI i UCITS był również spójny z innymi celami Unii i w związku z tym powinien być ukierunkowany na promowanie zrównoważonego wzrostu. ZAFI i spółki zarządzające UCITS powinny być w stanie wykazać, że na bieżąco wypełniają swoje obowiązki wynikające z rozporządzenia (UE) 2019/2088. W związku z tym ZAFI i spółki zarządzające UCITS powinny uwzględniać parametry z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG) w zasadach zarządzania ładem korporacyjnym i ryzykiem wykorzystywanych do podejmowania decyzji inwestycyjnych. ZAFI i spółki zarządzające UCITS powinny również stosować zasady zarządzania ładem korporacyjnym i ryzykiem do swoich decyzji inwestycyjnych oraz do oceny istotnego ryzyka, w tym ryzyka z zakresu ESG. Ma to jeszcze większe znaczenie wówczas, gdy ZAFI i spółki zarządzające UCITS wysuwają twierdzenia dotyczące zrównoważonej polityki inwestycyjnej AFI i UCITS, którymi zarządzają. Te decyzje inwestycyjne i oceny ryzyka powinny być podejmowane w najlepszym interesie inwestorów AFI i UCITS. ESMA powinien zaktualizować swoje wytyczne dotyczące prawidłowej polityki wynagrodzeń na mocy dyrektyw 2011/61/UE oraz 2009/65/WE w odniesieniu do dostosowania zachęt do ryzyk ESG w polityce wynagrodzeń.
- (39) Wprowadzaniem UCITS do obrotu nie zawsze zajmuje się bezpośrednio spółka zarządzająca, lecz dystrybutor lub kilku dystrybutorów działających w imieniu spółki zarządzającej albo własnym. W szczególności mogą wystąpić przypadki, w których niezależny doradca finansowy wprowadza UCITS do obrotu bez wiedzy spółki zarządzającej. Większość dystrybutorów funduszy podlega wymogom regulacyjnym zgodnie z dyrektywami 2014/65/UE lub (UE) 2016/97, w których określono zakres ich obowiązków wobec ich własnych klientów. W dyrektywie 2009/65/WE należy zatem uwzględnić różnorodność ustaleń w zakresie dystrybucji i rozróżnić z jednej strony ustalenia, na mocy których dystrybutor działa w imieniu spółki zarządzającej i które należy uznać za ustalenia dotyczące przekazywania, a z drugiej strony ustalenia, na podstawie których dystrybutor działa we własnym imieniu, wprowadzając UCITS do obrotu na podstawie dyrektywy 2014/65/UE lub za pośrednictwem produktów inwestycyjnych opartych na ubezpieczeniach na życie zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/97, w którym to przypadku przepisy dyrektywy 2009/65/WE dotyczące przekazywania nie powinny mieć zastosowania niezależnie od jakiegokolwiek umowy dystrybucyjnej między spółką zarządzającą a dystrybutorem.
- (40) Na niektórych skoncentrowanych rynkach brakuje konkurencyjnej podaży usług depozytowych. Aby zaradzić temu brakowi, który może prowadzić do ponoszenia przez ZAFI większych kosztów i do niskiej skuteczności rynku AFI, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia swoim właściwym organom na wyznaczenie depozytariusza mającego siedzibę w innym państwie członkowskim. Z możliwości tej należy korzystać wyłącznie po spełnieniu warunków określonych w niniejszej dyrektywie i za uprzednią zgodą właściwych organów AFI. Jako że decyzja o zezwoleniu na wyznaczenie depozytariusza mającego siedzibę w innym państwie członkowskim nie powinna być automatyczna, nawet jeżeli warunki te są spełnione, właściwe organy powinny podjąć taką decyzję dopiero po przeprowadzeniu indywidualnej oceny braku odpowiednich usług depozytowych w rodzimym państwie członkowskim AFI, mając na uwadze strategię inwestycyjną tego AFI.
- (41) W ramach przeglądu dyrektywy 2011/61/UE Komisja powinna przeprowadzić ocenę funkcjonowania odstępstwa zezwalającego na wyznaczenie depozytariusza mającego siedzibę w innym państwie członkowskim oraz potencjalnych korzyści i ryzyk, w tym ocenę, zgodnie z celami unii rynków kapitałowych, wpływu zmiany zakresu tego odstępstwa na ochronę inwestorów, stabilność finansową, skuteczność nadzoru oraz na dostępność wyboru na rynku.
- (42) Umożliwieniu wyznaczania depozytariusza mającego siedzibę w innym państwie członkowskim powinno towarzyszyć zwiększenie możliwości nadzorczych. Depozytariusz powinien zatem mieć obowiązek współpracy nie tylko z właściwymi dla niego organami, ale również z organami właściwymi dla AFI, dla którego wyznaczony został depozytariusz, oraz z właściwymi organami rodzimego państwa członkowskiego ZAFI, który zarządza AFI, jeżeli te właściwe organy mają siedzibę w innym państwie członkowskim niż depozytariusz.

(21) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).



- (43) W celu lepszej ochrony inwestorów należy zwiększyć przepływ informacji od ZAFI do inwestorów AFI. Aby umożliwić inwestorom AFI lepszą kontrolę kosztów AFI, ZAFI powinni określać opłaty, należności i wydatki, które są ponoszone przez ZAFI i które są następnie bezpośrednio lub pośrednio przypisane do AFI lub którejkolwiek z jego inwestycji. ZAFI powinni okresowo informować o wszystkich takich opłatach, należnościach i wydatkach. ZAFI powinni również mieć obowiązek informowania inwestorów o składzie portfela udzielonych pożyczek.
- (44) Aby zwiększyć przejrzystość rynku i skutecznie wykorzystywać dostępne dane rynkowe dotyczące AFI, należy zezwolić ESMA na ujawnianie danych rynkowych, którymi dysponuje, w postaci zagregowanej lub w formie podsumowania, a zatem należy złączyć standard poufności w celu umożliwienia takiego wykorzystania danych.
- (45) Wymogi dotyczące podmiotów z państw trzecich posiadających dostęp do rynku wewnętrznego należy dostosować do standardów określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849<sup>(22)</sup>. Należy je również dostosować do standardów określonych w ramach wspólnych działań podejmowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, które to działania odzwierciedlone są w konkluzjach Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych. W szczególności AFI spoza UE, ZAFI spoza UE prowadzący działalność w poszczególnych państwach członkowskich oraz depozytariusze mający siedzibę w państwie trzecim nie powinni znajdować się w państwie trzecim wysokiego ryzyka zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849 ani w państwie trzecim uznawanym za niechętną współpracę w sprawach podatkowych, z zastrzeżeniem pewnych przypadków okresu karencji, kiedy to państwo zostanie później określone jako państwo trzecie wysokiego ryzyka zgodnie z tą dyrektywą lub zostanie później dodane do unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych. Wymogi te powinny również zapewnić odpowiednią i skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych zgodnie z międzynarodowymi standardami, takimi jak te określone w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.
- (46) Dyrektywa 2009/65/WE powinna zapewniać, aby warunki dla spółek zarządzających UCITS były porównywalne z warunkami dla ZAFI, jeżeli nie ma powodu utrzymywania różnic regulacyjnych w odniesieniu do UCITS i ZAFI. Dotyczyłoby to systemu przekazywania, regulacyjnego traktowania powierników, wymogów w zakresie sprawozdawczości nadzorczej oraz dostępności i stosowania narzędzi zarządzania płynnością.
- (47) Aby zapewnić jednolite stosowanie wymogów merytorycznych dotyczących spółek zarządzających UCITS, należy doprecyzować, że w momencie składania wniosku o wydanie zezwolenia spółka zarządzająca powinna przedstawić właściwym organom informacje na temat zasobów ludzkich i technicznych, które spółka zarządzająca wykorzystuje w celu wykonywania swoich funkcji oraz, w stosownych przypadkach, nadzorowania osób, którym przekazano wykonywanie funkcji lub usług. Do prowadzenia działalności spółki zarządzającej należy wyznaczyć co najmniej dwie osoby fizyczne, które mają miejsce zamieszkania w Unii, w rozumieniu miejsca zwykłego pobytu, oraz które, w pełnym wymiarze czasu pracy, są zatrudnione przez spółkę zarządzającą albo są członkami sprawującymi funkcje wykonawcze lub członkami organu zarządzającego spółki zarządzającej. Niezależnie od tego ustawowego minimum konieczne może być zwiększenie zasobów w zależności od wielkości i złożoności spółki zarządzającej oraz UCITS, którym ona zarządza.
- (48) W celu dostosowania ram prawnych dyrektyw 2009/65/WE i 2011/61/UE w odniesieniu do przekazywania, spółki zarządzające UCITS powinny mieć obowiązek przedstawienia właściwym organom uzasadnienia przekazania swoich funkcji i podania obiektywnych podstaw tego przekazania.
- (49) Przekazywanie może umożliwić skuteczne zarządzanie portfelami inwestycyjnymi oraz pozyskiwanie niezbędnej wiedzy eksperckiej na danym rynku geograficznym lub w danej klasie aktywów. Ważne jest jednak, aby organy nadzoru aktualizowały informacje na temat głównych elementów ustaleń dotyczących przekazywania. W celu uzyskania wiarygodnego przeglądu działań związanych z przekazywaniem w Unii spółki zarządzające powinny regularnie przekazywać właściwym organom informacje o ustaleniach dotyczących przekazywania, które obejmują przekazywanie funkcji w zakresie zbiorowego lub dyskrecjonalnego zarządzania portfelem lub funkcji w zakresie zarządzania ryzykiem. W odniesieniu do każdego zarządzającego przez siebie UCITS spółki zarządzające powinny zatem zgłaszać informacje dotyczące osób, którym przekazano funkcje lub usługi, wykaz i opis przekazanych działań, kwotę i odsetek aktywów zarządzanych UCITS, które podlegają ustaleniom dotyczącym przekazywania w odniesieniu do funkcji zarządzania portfelem, opis sposobu, w jaki spółka zarządzająca nadzoruje, monitoruje i kontroluje osobę, której przekazano funkcje lub usługi, a także informacje na temat ustaleń dotyczących dalszego przekazywania oraz

<sup>(22)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

datę rozpoczęcia i zakończenia obowiązywania ustaleń dotyczących przekazywania i dalszego przekazywania. Dla jasności należy sprecyzować, że dane dotyczące odsetka aktywów zarządzanych UCITS, które podlegają ustaleniom dotyczącym przekazywania w odniesieniu do funkcji zarządzania portfelem, gromadzone są do celów uzyskania szerszego przeglądu praktyk w zakresie przekazywania, lecz same w sobie nie stanowią wskaźnika mogącego posłużyć jako dowód przy stwierdzaniu adekwatności ustaleń dotyczących zarządzania w odniesieniu do zasobów lub ryzyka czy też skuteczności ustaleń w zakresie nadzoru lub kontroli na szczeblu zarządzającego. Takie informacje należy przekazywać właściwym organom w ramach systemu sprawozdawczości nadzorczej regulowanego dyrektywą 2009/65/WE.

- (50) Aby zapewnić jednolite stosowanie dyrektywy 2009/65/WE, należy doprecyzować, że określone w niej zasady przekazywania mają zastosowanie do wszystkich funkcji wymienionych w załączniku II do tej dyrektywy oraz do wykazu usług dodatkowych określonych w art. 6 ust. 3 tej dyrektywy.
- (51) W celu dalszego dostosowania przepisów dotyczących przekazywania mających zastosowanie do ZAFI i UCITS oraz w celu osiągnięcia bardziej jednolitego stosowania dyrektyw 2011/61/UE i 2009/65/WE należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia warunków przekazywania przez spółkę zarządzającą UCITS osobie trzeciej oraz warunków, na jakich spółka zarządzająca UCITS może zostać uznana za będącą podmiotem-skrzynką pocztową i w związku z tym nie może być już uznawana za zarządzającego UCITS. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa <sup>(23)</sup>. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (52) Niniejszą dyrektywą powinno się wdrożyć zalecenie ERRS z dnia 7 grudnia 2017 r. dotyczące harmonizacji narzędzi zarządzania płynnością i ich stosowania przez zarządzających funduszami typu otwartego, w tym UCITS, aby umożliwić skuteczniejszą reakcję na presję na płynność w okresach napięć rynkowych oraz aby objąć inwestorów lepszą ochroną.
- (53) Aby umożliwić UCITS mającym siedzibę w dowolnym państwie członkowskim radzenie sobie z presją umorzeniową w skrajnych warunkach rynkowych, powinny one mieć obowiązek wyboru i uwzględnienia w ich regulaminie lub dokumentach założycielskich co najmniej dwóch narzędzi zarządzania płynnością ze zharmonizowanego wykazu przedstawionego w pkt 2–8 załącznika IIA do dyrektywy 2009/65/WE. Na zasadzie odstępstwa, UCITS, które uzyskało zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze funduszu rynku pieniężnego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1131, powinno mieć możliwość zdecydowania się na tylko jedno z narzędzi zarządzania płynnością wymienionych w tym wykazie. Te narzędzia zarządzania płynnością powinny być adekwatne do strategii inwestycyjnej, profilu płynności i polityki umarzania UCITS. UCITS powinny uruchamiać tego rodzaju narzędzia zarządzania płynnością, gdy jest to konieczne dla zabezpieczenia interesów inwestorów UCITS. Ponadto UCITS powinny mieć zawsze możliwość tymczasowego zawieszenia subskrypcji, odkupu i umorzeń i lub uruchomienia bocznych kieszeni, gdy zaistnieją wyjątkowe okoliczności i gdy jest to uzasadnione interesami inwestorów UCITS. Gdy UCITS podejmuje decyzję o zawieszeniu subskrypcji, odkupu i umorzeń, powinno bez zbędnej zwłoki powiadomić o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego. Jeżeli UCITS podejmuje decyzję o uruchomieniu lub zaprzestaniu stosowania bocznych kieszeni, powinno powiadomić o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego w rozsądnym terminie przed uruchomieniem lub zaprzestaniem stosowania tego narzędzia zarządzania płynnością. UCITS powinno również powiadomić właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego o uruchomieniu lub zaprzestaniu stosowania wszelkich innych narzędzi zarządzania płynnością, które odbiega od zwykłego toku działalności przewidzianego w regulaminie funduszu lub dokumentach założycielskich UCITS. Pozwoliłoby to organom nadzoru lepiej radzić sobie z ewentualnym występowaniem skutków ubocznych napięć związanych z płynnością na szerszym rynku.
- (54) Należy w szczególności sprecyzować, że w celu wzmocnienia ochrony inwestorów umorzenia w formie niepieniężnej nie są odpowiednie w przypadku inwestorów detalicznych i powinny w związku z tym być uruchamiane wyłącznie w celu realizacji zleceń umorzenia inwestorów branżowych. Należy jednocześnie zapobiec ryzyku nierównego traktowania inwestorów umarzających i innych posiadaczy jednostek uczestnictwa.

<sup>(23)</sup> Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (55) Aby inwestorzy w UCITS mogli podejmować decyzje inwestycyjne zgodnie ze swoją gotowością do podejmowania ryzyka i swoimi potrzebami w zakresie płynności, powinni być poinformowani o warunkach korzystania z narzędzi zarządzania płynnością.
- (56) Aby zapewnić spójną harmonizację w obszarze zarządzania ryzykiem utraty płynności przez UCITS oraz ułatwić konwergencję rynkową i konwergencję praktyk nadzorczych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 TFUE zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w celu określenia cech narzędzi zarządzania płynnością przedstawionych w załączniku IIA do dyrektywy 2009/65/WE z należyтым uwzględnieniem różnorodności strategii inwestycyjnych i aktywów bazowych UCITS. Te regulacyjne standardy techniczne powinny zostać przyjęte na podstawie projektu opracowanego przez ESMA i nie powinny ograniczać możliwości stosowania przez UCITS odpowiednich narzędzi zarządzania płynnością w przypadku wszystkich klas aktywów, jurysdykcji i warunków rynkowych. Aby zapewnić jednakowy poziom ochrony inwestorów w Unii, ESMA powinien opracować wytyczne dotyczące wyboru i kalibracji przez spółki zarządzające narzędzi zarządzania płynnością. W wytycznych tych należy uznać, że główna odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem utraty płynności spoczywa na UCITS.
- (57) W celu wsparcia monitorowania rynku przez organy nadzoru należy usprawnić gromadzenie i wymianę informacji za pośrednictwem sprawozdawczości nadzorczej poprzez nałożenie na UCITS obowiązków dotyczących sprawozdawczości nadzorczej. Aby zwiększyć efektywność i zmniejszyć obciążenie administracyjne spółek zarządzających, pożądana jest eliminacja powielających się wymogów sprawozdawczych, które istnieją na mocy prawa Unii i prawa krajowego, w szczególności rozporządzeń (UE) nr 600/2014, (UE) 2019/834, (UE) nr 1011/2012 i (UE) nr 1073/2013. EUN i EBC, przy wsparciu w razie potrzeby, właściwych organów, powinny ocenić potrzeby poszczególnych organów nadzoru w zakresie danych, tak aby informacje przekazywane z wykorzystaniem wzoru do celów sprawozdawczości nadzorczej dla UCITS były wystarczające.
- (58) Aby ograniczyć powielanie sprawozdań i związane z tym obciążenia UCITS oraz by zapewnić skuteczne ponowne wykorzystywanie danych przez organy, dane przekazywane przez UCITS właściwym organom powinny być udostępniane innym odpowiednim właściwym organom, ESMA, innym EUN i ERRS, gdy jest to konieczne do wykonywania powierzonych im obowiązków, a także członkom ESBC wyłącznie do celów statystycznych.
- (59) Aby zapewnić spójną harmonizację obowiązków dotyczących sprawozdawczości nadzorczej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 TFUE zgodnie z art. 10–14 i 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w celu określenia treści, formularzy i procedur służących standaryzacji procesu sprawozdawczości nadzorczej spółek zarządzających, a także częstotliwości i terminów składania sprawozdań. W przypadku będących przedmiotem sprawozdania informacji na temat ustaleń dotyczących przekazywania, regulacyjne standardy techniczne powinny ograniczać się do ustalenia odpowiedniego poziomu standaryzacji informacji będących przedmiotem sprawozdania. Te regulacyjne standardy techniczne powinny zostać przyjęte na podstawie projektu opracowanego przez ESMA. Regulacyjne standardy techniczne nie powinny dodawać żadnych elementów, które nie zostały określone w dyrektywie 2009/65/WE.
- (60) W celu standaryzacji procesu sprawozdawczości nadzorczej Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez ESMA w odniesieniu do formatu, standardów danych oraz metod i ustaleń dotyczących składania sprawozdań przez spółki zarządzające. Komisja powinna przyjmować te wykonawcze standardy techniczne w drodze aktów wykonawczych na podstawie art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (61) W celu zapewnienia ochrony inwestorów, a w szczególności w celu zapewnienia, aby we wszystkich przypadkach istniał stabilny przepływ informacji między powiernikiem składnika aktywów UCITS a depozytariuszem, system depozytowy powinien zostać rozszerzony w celu uwzględnienia w łańcuchu utrzymywania aktywów CDPW, jeżeli świadczą one usługi powiernicze na rzecz UCITS. Aby uniknąć niepotrzebnej pracy, depozytariusze nie powinni przeprowadzać *ex ante* badania due diligence, jeżeli zamierzają przekazać CDPW funkcje powiernika.
- (62) Aby usprawnić współpracę w zakresie nadzoru i zwiększyć jego skuteczność, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego UCITS powinny mieć możliwość zwrócenia się do właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego UCITS z uzasadnionym wnioskiem o podjęcie działań nadzorczych wobec tego UCITS.

- (63) Aby usprawnić współpracę w zakresie nadzoru, ESMA powinien mieć możliwość zwrócenia się do właściwego organu o przedstawienie mu sprawy, jeżeli ma ona skutki transgraniczne i może mieć wpływ na ochronę inwestorów lub stabilność finansową. Analizy takich przypadków dokonane przez ESMA pozwoliłyby innym właściwym organom lepiej zrozumieć omawiane kwestie, przyczynić się do zapobiegania podobnym przypadkom w przyszłości oraz chronić integralność rynku UCITS.
- (64) Niezależnie od obowiązujących obecnie przepisów dotyczących tajemnicy należy usprawnić wymianę informacji między właściwymi organami a organami podatkowymi. Taka wymiana informacji powinna być zgodna z prawem krajowym, a w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, powinny być ujawniane wyłącznie za wyraźną zgodą właściwego organu, który je ujawnił.
- (65) Dyrektywy 2011/61/UE i 2009/65/WE nakładają na ZAFI i spółki zarządzające UCITS obowiązek działania z należytą fachowością, dbałością i starannością w najlepszym interesie funduszy inwestycyjnych, którymi zarządzają, oraz ich inwestorów. Państwa członkowskie powinny zatem wymagać od ZAFI i spółek zarządzających UCITS uczciwego i rzetelnego postępowania w kwestii opłat i kosztów pobieranych od inwestorów. W 2020 r. ESMA przygotował briefing nadzorczy, by promować konwergencję w zakresie nadzoru nad kosztami w AFI i UCITS oraz opracować zestaw kryteriów, które pomogą właściwym organom ocenić pojęcie nadmiernych kosztów i nadzorować obowiązek zapobiegania obciążaniu inwestorów nadmiernymi kosztami. Kryteria te mają stanowić wytyczne dla właściwych organów, a jednocześnie wspierać konwergencję praktyk nadzorczych w ramach unii rynków kapitałowych. Jednak z uwagi na brak jasnej definicji nadmiernych kosztów zaobserwować można obecnie rozbieżne praktyki rynkowe i nadzorcze w odniesieniu do tego, co branża i organy nadzoru uznają za nadmierne koszty, i istnieją dowody na różnice w kosztach pobieranych w różnych państwach członkowskich oraz w kosztach pobieranych od inwestorów detalicznych w porównaniu z inwestorami branżowymi. Proponowane zmiany dyrektyw 2011/61/UE i 2009/65/WE, w kontekście unijnej strategii inwestycji detalicznych, mają na celu rozwiązanie tego problemu poprzez nałożenie na zarządzających funduszami obowiązku ustanowienia rzetelnego procesu ustalania cen obejmującego identyfikację, analizę i przegląd kosztów pobieranych bezpośrednio lub pośrednio od funduszy inwestycyjnych lub posiadaczy ich jednostek uczestnictwa oraz poprzez wprowadzenie wymogu rekompensaty dla inwestorów w przypadku pobrania nadmiernych kosztów. ESMA powinien przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie, w którym oceni poziom, przyczyny i różnice kosztów pobieranych od inwestorów detalicznych, w tym różnice wynikające z charakteru przedmiotowych AFI i UCITS, i przeanalizuje, czy kryteria określone w jego briefingu nadzorczym należy uzupełnić w odniesieniu do pojęcia nadmiernych kosztów. Aby wesprzeć właściwe organy w nadzorowaniu kosztów oraz ESMA w analizie kwestii związanych z kosztami, właściwe organy powinny gromadzić dane dotyczące kosztów, które będą jednorazowo przekazywać ESMA. Gromadzenie tych danych pozwoli zwiększyć wiedzę ESMA w zakresie sprawozdawczości na temat kosztów z myślą o zapewnieniu Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i właściwym organom doradztwa technicznego w zakresie gromadzenia danych dotyczących kosztów w kontekście unijnej strategii inwestycji detalicznych. Na podstawie tego sprawozdania ESMA powinien podjąć działania zgodnie z art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, aby pomóc w wypracowaniu wspólnego rozumienia pojęcia nadmiernych kosztów.
- (66) Nazwa AFI i UCITS stanowi charakterystyczny element, który wpływa na decyzje inwestorów i kształtuje pierwsze wrażenie na temat strategii inwestycyjnej i celów funduszu. Choć już sama nazwa AFI i UCITS należy do informacji udzielanych inwestorom przed zawarciem umowy, warto podkreślić jej znaczenie, zwracając w szczególności uwagę na fakt, że jest to informacja przedumowna odgrywająca zasadniczą rolę w kluczowych informacjach dla inwestorów i prospekcie emisyjnym UCITS, które należy przekazać inwestorom detalicznym, zanim zainwestują oni w dany AIF oraz inwestorom, zanim zainwestują oni w dane UCITS. Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2261 <sup>(24)</sup> od dnia 1 stycznia 2023 r. UCITS wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych podlegają wymogom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 <sup>(25)</sup>. Od tego dnia obowiązek spółki zarządzającej UCITS lub spółki inwestycyjnej dotyczący przygotowania dokumentu z kluczowymi informacjami dla inwestorów zastąpiono obowiązkiem przygotowania dokumentu zawierającego kluczowe informacje zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2014. Ponadto ZAFI zarządzający AFI wprowadzanymi do obrotu wśród inwestorów detalicznych również podlegają wymogom tego rozporządzenia. W związku z tym w przypadku gdy AIF i UCITS są wprowadzane do obrotu wśród inwestorów detalicznych, AIF i UCITS mają obowiązek zamieścić w dokumencie zawierającym kluczowe informacje nazwę funduszu i zapewnić, aby informacje te były dokładne, rzetelne i jasne i aby nie nosły ze sobą mylącego lub wprowadzającego w błąd przekazu, który niesłusznie przyciągałby inwestorów. Należy zatem podkreślić, że nazwa AFI lub UCITS jest równie ważna co każdy inny dokument przedumowny i podlega takim samym standardom uczciwości i przejrzystości. Aby zapewnić wysoki i równy

<sup>(24)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2261 z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2009/65/WE w odniesieniu do stosowania dokumentów zawierających kluczowe informacje przez spółki zarządzające przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 455 z 20.12.2021, s. 15).

<sup>(25)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1).

poziom ochrony inwestorów w Unii, ESMA powinien opracować wytyczne określające sytuacje, w których nazwa AFI lub UCITS mogłaby być dla inwestora nierzetelna, niejasna lub wprowadzająca w błąd. Przepisy sektorowe ustanawiające standardy w zakresie nazw funduszy lub wprowadzania funduszy do obrotu mają przed tymi wytycznymi pierwszeństwo.

- (67) Przy wykonywaniu funkcji wynikających z dyrektyw 2009/65/WE i 2011/61/UE ESMA powinien stosować podejście oparte na analizie ryzyka.
- (68) W dniu 9 sierpnia 2022 r. EBC wydał opinię <sup>(26)</sup>,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

### Artykuł 1

#### Zmiany w dyrektywie 2011/61/UE

W dyrektywie 2011/61/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. ag) otrzymuje brzmienie:

„ag) »inwestor branżowy« oznacza każdego inwestora, którego uznaje się za klienta profesjonalnego lub który na żądanie może być traktowany jak klient profesjonalny w rozumieniu załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (\*);

(\*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).”;

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„ap) »centralny depozyt papierów wartościowych« oznacza centralny depozyt papierów wartościowych zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 (\*);

aq) »kapitał AFI« oznacza łączne wkłady kapitałowe oraz niewniesiony kapitał zadeklarowany na rzecz AFI, obliczone na podstawie kwot, które mogą zostać zainwestowane, po odliczeniu wszystkich opłat, należności i wydatków bezpośrednio lub pośrednio ponoszonych przez inwestorów;

ar) »udzielanie pożyczek« oznacza udzielanie pożyczek:

(i) bezpośrednio przez AFI będącym pierwotnym pożyczkodawcą; lub

(ii) za pośrednictwem osoby trzeciej lub podmiotu specjalnego przeznaczenia, która udziela pożyczki zamiast lub w imieniu AFI lub zamiast lub w imieniu ZAFI w odniesieniu do AFI, w przypadku gdy ZAFI lub AFI uczestniczy w strukturyzacji pożyczki lub określeniu lub wcześniejszym uzgodnieniu jej cech przed uzyskaniem ekspozycji z tytułu pożyczki;

as) »pożyczka udziałowca« oznacza pożyczkę udzieloną przez AFI przedsiębiorstwu, w którym posiada on bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 5 % kapitału lub praw głosu, przy czym pożyczka ta nie może zostać sprzedana osobom trzecim niezależnie od instrumentów kapitałowych posiadanych przez ten AFI w tym samym przedsiębiorstwie;

at) »AFI udzielający pożyczek« oznacza AFI:

(i) którego strategia inwestycyjna polega głównie na udzielaniu pożyczek; lub

(ii) w przypadku którego wartość referencyjna udzielonych pożyczek stanowi co najmniej 50 % wartości jego aktywów netto;

<sup>(26)</sup> Dz.U. C 379 z 3.10.2022, s. 1.

- au) »AFI stosujący dźwignię finansową« oznacza AFI, którego ekspozycje są zwiększane przez zarządzającego nim ZAFI poprzez zaciąganie pożyczek środków pieniężnych lub papierów wartościowych, poprzez dźwignię finansową związaną z pozycjami w instrumentach pochodnych lub w każdy inny sposób;

(\*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).”;

- 2) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 4 lit. b) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(iv) wszelkie inne funkcje lub działania już realizowane przez ZAFI w odniesieniu do AFI, którym zarządza zgodnie z niniejszym artykułem, lub w odniesieniu do usług, które świadczy zgodnie z niniejszym ustępem, pod warunkiem odpowiedniego zarządzania wszelkimi potencjalnymi konfliktami interesów wynikającymi z realizacji tej funkcji lub działania na rzecz innych stron.”;

- b) w ust. 4 dodaje się litery w brzmieniu:

„c) administrowanie wskaźnikami referencyjnymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/1011);

d) działalność w zakresie obsługi kredytu zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 (\*).

(\*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz w sprawie zmiany dyrektyw 2008/48/WE i 2014/17/UE (Dz.U. L 438 z 8.12.2021, s. 1).”;

- c) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) uchyla się lit. b);

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„e) administrowania zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/1011 wskaźnikami referencyjnymi stosowanymi w AFI, którymi zarządzają.”;

- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Art. 15, art. 16, z wyjątkiem ust. 5 akapit pierwszy, oraz art. 23, 24 i 25 dyrektywy 2014/65/UE mają zastosowanie, jeżeli usługi, o których mowa w ust. 4 lit. a) i b) niniejszego artykułu, w odniesieniu do jednego lub kilku instrumentów wymienionych w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, świadczą ZAFI.”;

- 3) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie wymagają, aby ZAFI występujący o zezwolenie przedłożył właściwym organom swojego rodzimego państwa członkowskiego następujące informacje dotyczące ZAFI:

a) informacje na temat osób faktycznie prowadzących działalność danego ZAFI, w szczególności w odniesieniu do funkcji, o których mowa w załączniku I, w tym:

(i) opis roli, stanowiska i miejsca tych osób w hierarchii;

(ii) opis podległości służbowej i zakresu obowiązków tych osób w ramach ZAFI i poza nim;

(iii) przegląd ilości czasu, jaką każda z tych osób przeznacza na każdy z obowiązków;

(iv) opis zasobów ludzkich i technicznych wykorzystywanych do realizacji działań przez te osoby;

aa) nazwę prawną i odpowiedni identyfikator ZAFI;

b) dane identyfikujące bezpośrednich lub pośrednich współników, akcjonariuszy lub członków ZAFI, będących osobami fizycznymi lub prawnymi i posiadających znaczne pakiety akcji, oraz informacje o wartości takich znacznych pakietów akcji;

- c) plan działalności określający strukturę organizacyjną ZAFI, w tym informacje o tym, w jaki sposób ZAFI zamierza wywiązać się z obowiązków przewidzianych w rozdziałach II, III i IV oraz, w stosownych przypadkach, w rozdziałach V–VIII niniejszej dyrektywy, a także z obowiązków przewidzianych w art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1 lit. a) i art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 (\*), jak również szczegółowy opis odpowiednich zasobów ludzkich i technicznych wykorzystywanych przez ZAFI w tym celu;
- d) informacje o polityce i praktykach ZAFI w zakresie wynagrodzeń zgodnie z art. 13;
- e) informacje na temat ustaleń dotyczących przekazywania i dalszego przekazywania funkcji osobom trzecim, zgodnie z art. 20, zawierające co najmniej:
  - (i) w odniesieniu do każdej osoby, której przekazano funkcje lub usługi:
    - nazwę prawną i odpowiedni identyfikator,
    - jurysdykcję, w której ma siedzibę, oraz
    - w stosownych przypadkach organ nadzoru, któremu podlega;
  - (ii) szczegółowy opis zasobów ludzkich i technicznych wykorzystywanych przez ZAFI do:
    - codziennego wykonywania w ZAFI zadań w zakresie zarządzania portfelem lub zarządzania ryzykiem, oraz
    - monitorowania przekazanych działań;
  - (iii) w odniesieniu do każdego AFI, którym ZAFI zarządza lub zamierza zarządzać:
    - krótki opis przekazywanej funkcji zarządzania portfelem z uwzględnieniem informacji, czy takie przekazanie stanowi przekazanie częściowe czy całkowite, oraz
    - krótki opis przekazywanej funkcji zarządzania ryzykiem z uwzględnieniem informacji, czy takie przekazanie stanowi przekazanie częściowe czy całkowite;
  - (iv) opis okresowych środków due diligence, które mają być stosowane przez ZAFI w celu monitorowania przekazywanych działań.

(\*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).”;

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Właściwe organy informują Urząd w odstępach kwartalnych o udzielonych i cofniętych zezwoleniach zgodnie z niniejszym rozdziałem, a także o wszelkich zmianach w wykazie AFI zarządzanych lub wprowadzanych do obrotu w Unii przez ZAFI, którzy otrzymali zezwolenie.

Urząd prowadzi centralny rejestr publiczny określający każdego ZAFI, który otrzymał zezwolenie na mocy niniejszej dyrektywy, właściwy organ dla każdego takiego ZAFI oraz wykaz AFI zarządzanych lub wprowadzanych do obrotu w Unii przez takich ZAFI. Rejestr jest udostępniany publicznie w formie elektronicznej.”;

- c) uchyla się ust. 6 i 7;

- d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Do dnia 16 kwietnia 2029 r. Urząd przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie zawierające analizę praktyk rynkowych dotyczących przekazywania i zgodności z ust. 1–5 niniejszego artykułu i z art. 20, na podstawie między innymi danych przekazanych właściwym organom zgodnie z art. 24 ust. 2 lit. d) oraz wykonywania przez Urząd uprawnień w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych. Sprawozdanie to zawiera również analizę zgodności z wymogami merytorycznymi niniejszej dyrektywy.”;

4) art. 8 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) osoby faktycznie prowadzące działalność ZAFI muszą cieszyć się odpowiednio nieposzlakowaną opinią oraz posiadać odpowiednie doświadczenie, również w odniesieniu do strategii inwestycyjnych stosowanych przez AFI zarządzane przez tego ZAFI; imiona i nazwiska tych osób i każdej osoby przejmującej ich obowiązki podawane są bezzwłocznie do wiadomości właściwych organów rodzimych państw członkowskich ZAFI, a decyzje dotyczące prowadzenia działalności ZAFI podejmowane są przez co najmniej dwie osoby fizyczne spełniające takie warunki, które mają miejsce zamieszkania w Unii oraz są zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy przez tego ZAFI albo są członkami sprawującymi funkcje wykonawcze lub członkami organu zarządzającego ZAFI zaangażowanymi w pełnym wymiarze czasu pracy w prowadzenie działalności tego ZAFI;”;

5) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. f) do dnia 16 października 2025 r. Urząd przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie oceniające koszty, jakimi ZAFI obciążają inwestorów zarządzanych przez siebie AFI oraz wyjaśniające przyczyny poziomu tych kosztów i wszelkich różnic między nimi, w tym różnic wynikających z charakteru przedmiotowych AFI. W ocenie tej Urząd analizuje, w ramach art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, adekwatność i skuteczność kryteriów określonych w narzędziach konwergencji Urzędu dotyczących nadzoru nad kosztami.

Do celów tego sprawozdania oraz zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 właściwe organy przekazują Urzędowi jednorazowo dane dotyczące kosztów, w tym wszystkich opłat, należności i wydatków, które bezpośrednio lub pośrednio ponoszą inwestorzy lub ZAFI w związku z działalnością AFI i które mają być bezpośrednio lub pośrednio przypisane do AFI. Właściwe organy udostępniają te dane Urzędowi w ramach swoich uprawnień, które obejmują uprawnienie do żądania od ZAFI dostarczenia informacji zgodnie z art. 46 ust. 2 niniejszej dyrektywy.”;

6) w art. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Jeżeli ZAFI zarządza lub zamierza zarządzać AFI z inicjatywy osoby trzeciej, w tym w przypadku gdy ten AFI posługuje się nazwą inicjatora będącego osobą trzecią lub gdy ZAFI wyznacza inicjatora będącego osobą trzecią jako podmiot, któremu przekazuje się funkcje lub usługi zgodnie z art. 20, ZAFI, uwzględniając wszelkie konflikty interesów, przedkłada właściwym organom swojego rodzimego państwa członkowskiego szczegółowe wyjaśnienia i dowody dotyczące przestrzegania przez niego ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. ZAFI wskazuje w szczególności uzasadnione kroki podjęte, aby zapobiec konfliktom interesów wynikającym ze stosunków z osobą trzecią, a jeśli tym konfliktem interesów nie można zapobiec, sposób, w jaki je identyfikuje, zarządza nimi, monitoruje je i, w stosownych przypadkach, ujawnia, aby zapobiec negatywnemu wpływowi konfliktów interesów na interesy AFI i jego inwestorów.”;

7) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się literę w brzmieniu:

„d) w odniesieniu do działalności związanej z udzielaniem pożyczek – wdrożyć skuteczne zasady, procedury i procesy dotyczące udzielania pożyczek.”;

(ii) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego lit. d), jeżeli ZAFI zarządzają AFI uczestniczącymi w udzielaniu pożyczek, w tym także w przypadku gdy te AFI uzyskują ekspozycję z tytułu pożyczki za pośrednictwem osób trzecich, wdrażają oni również skuteczne zasady, procedury i procesy oceny ryzyka kredytowego oraz zarządzania portfelem kredytowym i jego monitorowania, zapewniają, aby te zasady, procedury i procesy pozostawały aktualne i skuteczne, oraz dokonują ich przeglądu regularnie i co najmniej raz w roku.

Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 1 lit. b) wymogi określone w akapicie pierwszym lit. d) i w akapicie drugim niniejszego ustępu nie mają zastosowania do udzielania pożyczek udziałowców, jeżeli wartość referencyjna takich pożyczek nie przekracza łącznie 150 % kapitału AFI.”;



b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4a. ZAFI zapewnia, aby w przypadku udzielania pożyczek przez AFI, którym zarządza, wartość referencyjna pożyczek udzielonych przez ten AFI jakimkolwiek pojedynczemu pożyczkobiorcy nie przekraczała łącznie 20 % kapitału tego AFI, jeżeli pożyczkobiorca jest:

- a) przedsiębiorstwem finansowym zgodnie z definicją w art. 13 pkt 25 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE <sup>(1)</sup>\*;
- b) AFI; lub
- c) UCITS.

Ograniczenie określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla progów, ograniczeń lub warunków określonych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 <sup>(2)</sup>\*, (UE) nr 346/2013 <sup>(3)</sup>\* i (UE) 2015/760 <sup>(4)</sup>\*.

4b. ZAFI zapewnia utrzymanie dźwigni finansowej AFI udzielającego pożyczek, którym zarządza, na poziomie nieprzekraczającym:

- a) 175 %, jeżeli AFI jest typu otwartego;
- b) 300 %, jeżeli AFI jest typu zamkniętego.

Dźwignię finansową AFI udzielającego pożyczek wyraża się jako stosunek ekspozycji tego AFI, obliczonej zgodnie z metodą zaangażowania określoną w drodze aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 3, do wartości jego aktywów netto.

Ustaleń dotyczących zaciągania pożyczek, które są w pełni zabezpieczone umownym zaangażowaniem kapitałowym inwestorów w AFI udzielający pożyczek, nie uznaje się za stanowiące ekspozycję do celów obliczania stosunku, o którym mowa w akapicie drugim.

W przypadku gdy AFI udzielający pożyczek narusza wymogi określone w niniejszym ustępie, a naruszenie to pozostaje poza kontrolą ZAFI, który nim zarządza, ZAFI w stosownym terminie podejmuje środki niezbędne do zaradzenia sytuacji, należycie uwzględniając interesy inwestorów AFI udzielającego pożyczek.

Bez uszczerbku dla uprawnień właściwych organów, o których mowa w art. 25 ust. 3, wymogi określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie mają zastosowania do AFI udzielającego pożyczek, którego działalność pożyczkowa polega wyłącznie na udzielaniu pożyczek udziałowców, pod warunkiem że wartość referencyjna tych pożyczek nie przekracza łącznie 150 % kapitału tego AFI.

4c. Limit inwestycyjny na poziomie 20 % określony w ust. 4a:

- a) obowiązuje do dnia określonego w regulaminie, dokumentach założycielskich lub prospekcie emisyjnym AFI, nie dłużej niż 24 miesiące od dnia pierwszej subskrypcji jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI;
- b) przestaje obowiązywać, gdy ZAFI zaczyna sprzedawać aktywa AFI w celu umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów w ramach likwidacji AFI; oraz
- c) zostaje czasowo zawieszony w przypadku zwiększenia lub zmniejszenia kapitału AFI.

Zawieszenie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), jest ograniczone do okresu, który jest bezwzględnie konieczny, z należyty uwzględnieniem interesów inwestorów AFI, i w żadnym wypadku nie może trwać dłużej niż 12 miesięcy.

4d. Termin obowiązywania, o którym mowa w ust. 4c akapit pierwszy lit. a), uwzględnia szczególnie cechy i charakterystykę aktywów, które mają być przedmiotem inwestycji AFI. W wyjątkowych okolicznościach organy właściwe dla danego ZAFI, mogą, po przedłożeniu należycie uzasadnionego planu inwestycyjnego, zatwierdzić przedłużenie tego terminu o nie więcej niż 12 dodatkowych miesięcy.

- 4e. ZAFI zapewnia, aby AFI, którym zarządza, nie udzielał pożyczek następującym podmiotom:
- a) ZAFI ani pracownikom tego ZAFI;
  - b) depozytariuszowi AFI lub podmiotom, którym depozytariusz przekazał funkcje w odniesieniu do AFI zgodnie z art. 21;
  - c) podmiotowi, któremu ZAFI przekazał funkcje zgodnie z art. 20, ani pracownikom tego podmiotu;
  - d) podmiotowi należącemu do tej samej grupy co ZAFI, zdefiniowanej w art. 2 pkt 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE <sup>(5)</sup>\*, z wyjątkiem sytuacji gdy podmiot ten jest przedsiębiorstwem finansowym, które finansuje wyłącznie pożyczkobiorców niewymienionych w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.

4f. W przypadku gdy AFI udziela pożyczek, wpływy z pożyczek, pomniejszone o wszelkie dopuszczalne opłaty za administrowanie nimi, są przypisywane w całości do tego AFI. Wszystkie koszty i wydatki związane z administrowaniem pożyczkami są ujawniane zgodnie z art. 23.

4 g. Bez uszczerbku dla innych instrumentów prawa Unii państwo członkowskie może zakazać AFI, które udzielają pożyczek, udzielania na swoim terytorium pożyczek konsumentom zdefiniowanym w art. 3 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE <sup>(6)</sup>\* oraz może zakazać AFI obsługi na swoim terytorium kredytów udzielanych takim konsumentom. Zakaz ten nie ma wpływu na wprowadzanie do obrotu w Unii AFI udzielających pożyczek konsumentom lub obsługujących kredyty udzielane konsumentom.

4h. Państwa członkowskie zakazują ZAFI zarządzania AFI uczestniczącymi w udzielaniu pożyczek, jeżeli strategia inwestycyjna tych AFI w całości lub częściowo polega na udzielaniu pożyczek wyłącznie w celu przeniesienia tych pożyczek lub ekspozycji na osoby trzecie.

4i. ZAFI zapewnia, aby AFI, którym zarządza, zachowywał 5 % wartości referencyjnej każdej pożyczki, której AFI udzielił i którą następnie przeniósł na osoby trzecie. Ten odsetek każdej pożyczki musi być zachowywany:

- a) do terminu zapadalności w przypadku pożyczek z terminem zapadalności wynoszącym maksymalnie osiem lat lub pożyczek udzielanych konsumentom niezależnie od ich terminu zapadalności; oraz
- b) przez co najmniej osiem lat w przypadku innych pożyczek.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego określony w nim wymóg nie ma zastosowania w przypadku, gdy:

- a) ZAFI zaczyna sprzedawać aktywa AFI w celu umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów w ramach likwidacji AFI;
- b) zbycie jest konieczne, by zastosować się do środków ograniczających przyjętych na mocy art. 215 TFUE lub do wymogów dotyczących produktów;
- c) sprzedaż pożyczki jest konieczna, aby umożliwić ZAFI realizację strategii inwestycyjnej AFI, którym zarządza, w najlepszym interesie inwestorów AFI; lub
- d) sprzedaż pożyczki wynika ze wzrostu ryzyka związanego z pożyczką i wykrytego przez ZAFI podczas przeprowadzania procedury badania due diligence i zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 15 ust. 3, a informacje o wzroście tego ryzyka są przekazywane nabywcy przy zakupie pożyczki.

Na wniosek właściwych organów swego rodzimego państwa członkowskiego ZAFI wykazuje, że spełnia warunki niezbędne do zastosowania odpowiedniego odstępstwa określonego w akapicie drugim.

- (<sup>1</sup>)\* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącznie II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).
- (<sup>2</sup>)\* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).
- (<sup>3</sup>)\* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).
- (<sup>4</sup>)\* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).
- (<sup>5</sup>)\* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).
- (<sup>6</sup>)\* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66).”;

8) w art. 16 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. ZAFI zapewnia, aby AFI udzielający pożyczek, którym zarządza, był AFI typu zamkniętego.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego AFI udzielający pożyczek może być AFI typu otwartego, pod warunkiem że ZAFI, który nim zarządza, jest w stanie wykazać przed właściwymi organami rodzimego państwa członkowskiego ZAFI, że system zarządzania ryzykiem utraty płynności AFI jest zgodny z jego strategią inwestycyjną i polityką umarzania.

Wymóg określony w akapicie pierwszym niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla progów, ograniczeń i warunków określonych w rozporządzeniach (UE) nr 345/2013, (UE) nr 346/2013 i (UE) 2015/760.

2b. W celu zapewnienia przestrzegania ust. 1 i 2 niniejszego artykułu przez ZAFI, który zarządza AFI typu otwartego, wybiera on co najmniej dwa odpowiednie narzędzia zarządzania płynnością spośród narzędzi, o których mowa w załączniku V pkt 2–8, po dokonaniu oceny adekwatności tych narzędzi w odniesieniu do realizowanej strategii inwestycyjnej, profilu płynności i polityki umarzania AFI. ZAFI uwzględni te narzędzia w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI na potrzeby ewentualnego zastosowania w interesie inwestorów AFI. Wybór ten nie może obejmować wyłącznie narzędzi, o których mowa w załączniku V pkt 5 i 6.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego ZAFI może zdecydować się na wybranie dla AFI, którym zarządza, tylko jednego narzędzia zarządzania płynnością spośród narzędzi, o których mowa w załączniku V pkt 2–8, jeżeli ten AFI uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze funduszu rynku pieniężnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 (\*).

ZAFI wdraża szczegółowe zasady i procedury dotyczące uruchamiania i zaprzestania stosowania każdego wybranego narzędzia zarządzania płynnością oraz ustalenia operacyjne i administracyjne dotyczące stosowania takiego narzędzia. O wyborze, o którym mowa w akapicie pierwszym i drugim, oraz o szczegółowych zasadach i procedurach dotyczących uruchamiania i zaprzestania stosowania informuje się właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI.

Umorzenie w formie niepieniężnej, o którym mowa w załączniku V pkt 8, uruchamia się jedynie w celu realizacji zleceń umorzenia otrzymanych od inwestorów branżowych oraz jeżeli umorzenie w formie niepieniężnej odpowiada proporcjonalnemu odsetkowi aktywów posiadanych przez AFI.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu czwartego niniejszego ustępu umorzenie w formie niepieniężnej nie musi odpowiadać proporcjonalnemu odsetkowi aktywów posiadanych przez AFI, jeżeli ten AFI jest wprowadzany do obrotu jedynie wśród inwestorów branżowych lub gdy celem jego polityki inwestycyjnej jest odzwierciedlenie składu określonego indeksu giełdowego lub indeksu papierów dłużnych i jest on funduszem inwestycyjnym typu ETF zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 pkt 46 dyrektywy 2014/65/UE.

2c. ZAFI, który zarządza AFI typu otwartego, może w interesie inwestorów AFI czasowo zawiesić subskrypcję, odkup i umorzenie jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI, o których mowa w załączniku V pkt 1, lub, gdy narzędzia te są uwzględnione w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI, uruchomić inne narzędzia zarządzania płynnością wybrane z załącznika V pkt 2–8 albo zaprzestać ich stosowania, zgodnie z ust. 2b niniejszego artykułu. ZAFI może również, w interesie inwestorów AFI, uruchomić boczne kieszenie (ang. side pockets), o których mowa w załączniku V pkt 9.

ZAFI stosuje zawieszenie subskrypcji, odkupu i umorzeń lub boczne kieszenie, o których mowa w akapicie pierwszym, tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy wymagają tego okoliczności i gdy jest to uzasadnione z uwagi na interesy inwestorów AFI.

2d. ZAFI bezzwłocznie powiadamia właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego, gdy:

- a) uruchamia lub zaprzestaje stosowania narzędzia zarządzania płynnością, o którym mowa w załączniku V pkt 1;
- b) uruchamia lub zaprzestaje stosowania któregośkolwiek z narzędzi zarządzania płynnością, o których mowa w załączniku V pkt 2–8, w sposób odbiegający od zwykłego toku działalności przewidzianego w regulaminie lub dokumentach założycielskich AFI.

ZAFI w rozsądnym terminie przed uruchomieniem lub zaprzestaniem stosowania narzędzia zarządzania płynnością, o którym mowa w załączniku V pkt 9, powiadamia właściwe organy swojego rodzimego państwa członkowskiego o takim uruchomieniu lub zaprzestaniu stosowania.

Właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI informują bezzwłocznie właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI, Urząd, a w przypadku potencjalnego ryzyka dla stabilności i integralności systemu finansowego również Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 (\*\*) o wszelkich powiadomieniach otrzymanych zgodnie z niniejszym ustępem. Urząd jest uprawniony do wymiany z właściwymi organami informacji otrzymanych na podstawie niniejszego ustępu.

2e. Państwa członkowskie zapewniają, aby ZAFI, którzy zarządzają AFI typu otwartego, mieli do dyspozycji co najmniej narzędzia zarządzania płynnością przedstawione w załączniku V.

2f. Urząd przygotowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymogów, jakie mają spełnić AFI udzielające pożyczek, aby zachować otwartą formę. Wymogi te obejmują solidny system zarządzania płynnością, dostępność aktywów płynnych i testów warunków skrajnych, a także odpowiednią politykę umarzania z uwzględnieniem profilu płynności AFI udzielających pożyczek. W wymogach tych bierze się także pod uwagę bazową ekspozycję kredytową, średni czas spłaty pożyczek oraz ogólną granulację i skład portfeli AFI udzielających pożyczek.

2g. Urząd opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia cech narzędzi zarządzania płynnością przedstawionych w załączniku V.

Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, Urząd bierze pod uwagę różnorodność strategii inwestycyjnych i aktywów bazowych AFI. Standardy te nie mogą ograniczać możliwości stosowania przez ZAFI odpowiednich narzędzi zarządzania płynnością w przypadku wszystkich klas aktywów, jurysdykcji i warunków rynkowych.

2h. Do dnia 16 kwietnia 2025 r. Urząd opracowuje wytyczne dotyczące wyboru i kalibracji przez ZAFI narzędzi zarządzania płynnością na potrzeby zarządzania ryzykiem utraty płynności i ograniczania ryzyka dla stabilności finansowej. W wytycznych tych uznaje się, że główna odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem utraty płynności spoczywa na ZAFI. Wytyczne zawierają wskazówki dotyczące okoliczności, w których można uruchomić boczne kieszenie, o których mowa w załączniku V pkt 9. W wytycznych tych przewiduje się odpowiedni czas na dostosowanie, zanim zaczną one obowiązywać, w szczególności w przypadku istniejących AFI.

2i. Do dnia 16 kwietnia 2025 r. Urząd przedstawia Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa ust. 2f i 2g niniejszego artykułu.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa ust. 2f i 2g, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

- (\*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8).
- (\*\*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).”;

9) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„ZAFI, którzy zamierzają przekazać osobom trzecim wykonywanie, w ich imieniu, co najmniej jednej z funkcji, o których mowa w załączniku I, lub co najmniej jednej z usług, o których mowa w art. 6 ust. 4, powiadamiają właściwe organy w swoim rodzimym państwie członkowskim zanim ustalenia dotyczące przekazywania staną się skuteczne. Spełnione muszą być następujące warunki:”;

(ii) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) ZAFI musi być w stanie wykazać, że osoba, której przekazano wykonywanie funkcji lub usług, ma odpowiednie kwalifikacje i jest zdolna do wykonywania danych funkcji i świadczenia danych usług, że jej wyboru dokonano z całą należytą starannością i że ZAFI jest w stanie monitorować – skutecznie i w każdym czasie – wykonywanie przekazanych działań, udzielać w każdym czasie dodatkowych instrukcji osobie, której przekazano wykonywanie funkcji lub usług, oraz cofnąć przekazanie ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli leży to w interesie inwestorów.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Fakt przekazania przez ZAFI osobie trzeciej funkcji lub usług lub jakiegokolwiek dalszego przekazania funkcji lub usług nie wpływa na odpowiedzialność ZAFI wobec jego klientów, AFI i inwestorów AFI. ZAFI nie może przekazywać funkcji lub usług w takim stopniu, który powodowałby, że w praktyce nie mógłby już być uznawany za zarządzającego AFI lub dostawcę usług, o których mowa w art. 6 ust. 4, ani w takim stopniu, który powodowałby, że stałby się on podmiotem-skrzynką pocztową.

3a. ZAFI zapewnia, aby wykonywanie funkcji, o których mowa w załączniku I, oraz świadczenie usług, o których mowa w art. 6 ust. 4, było zgodne z niniejszą dyrektywą. Obowiązek ten ma zastosowanie bez względu na status prawny lub lokalizację osoby, której przekazano lub dalej przekazano funkcje lub usługi.”;

c) w ust. 4 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Wszelkie funkcje lub usługi przekazane osobie trzeciej mogą być przez nią dalej przekazywane, o ile spełnione są następujące warunki:”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli osoba, której dalej przekazano funkcje lub usługi, dokonuje dalszego przekazania którejkolwiek z tych funkcji lub usług, stosuje się odpowiednio warunki określone w ust. 4.

6a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1–6 niniejszego artykułu, w przypadku gdy funkcja wprowadzania do obrotu, o której mowa w załączniku I pkt 2 lit. b), jest wykonywana przez jednego lub kilku dystrybutorów działających we własnym imieniu i wprowadzających AFI do obrotu zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE lub za pośrednictwem ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 (\*), funkcji takiej nie uznaje się za przekazanie podlegające wymogom określonym w ust. 1–6 niniejszego artykułu, niezależnie od jakiegokolwiek umowy dystrybucyjnej między ZAFI a dystrybutorem.

(\*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).”;

10) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujący ustęp:

„5a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5 lit. a) rodzime państwo członkowskie AFI z UE może zezwolić swoim właściwym organom, aby zezwoliły na wyznaczenie na depozytariusza instytucji, o której mowa w ust. 3 akapit pierwszy lit. a), mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

- a) właściwe organy otrzymały od ZAFI uzasadniony wniosek o zezwolenie na wyznaczenie depozytariusza mającego siedzibę w innym państwie członkowskim i we wniosku tym wykazano brak usług depozytowych w rodzimym państwie członkowskim AFI, które byłyby w stanie skutecznie zaspokoić potrzeby AFI z uwzględnieniem jego strategii inwestycyjną; oraz
- b) łączna kwota aktywów na krajowym rynku depozytariuszy w rodzimym państwie członkowskim AFI powierzonych do przechowywania, o którym mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, w imieniu AFI z UE, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane na podstawie mającego zastosowanie prawa krajowego zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. k) pkt (i) i którymi zarządza ZAFI z UE, nie przekracza 50 mld EUR lub równowartości tej kwoty w dowolnej innej walucie.

Aktywów powierzonych do przechowywania przez depozytariuszy działających na podstawie art. 36 ust. 1 lit. a) oraz aktywów własnych depozytariuszy nie uwzględnia się przy ustalaniu, czy spełniony jest warunek określony w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu.

Niezależnie od spełnienia warunków określonych w akapitach pierwszym i drugim właściwe organy zezwalają na wyznaczenie depozytariusza mającego siedzibę w innym państwie członkowskim dopiero po przeprowadzeniu indywidualnej oceny braku odpowiednich usług depozytowych w rodzimym państwie członkowskim AFI z uwzględnieniem jego strategii inwestycyjnej.

Jeżeli właściwe organy zezwolą na wyznaczenie depozytariusza mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, informują o tym Urząd.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla stosowania pozostałych ustępów niniejszego artykułu, z wyjątkiem ust. 5 lit. a).”;

b) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) państwo trzecie, w którym ma siedzibę depozytariusz, nie jest zidentyfikowane jako państwo trzecie wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (\*);

d) państwa członkowskie, w których jednostki uczestnictwa lub udziały AFI spoza UE mają zostać wprowadzone do obrotu, oraz, o ile nie jest to rodzime państwo członkowskie ZAFI, podpisały umowę z państwem trzecim, w którym depozytariusz ma siedzibę, i umowa ta jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, włącznie ze wszelkimi wielostronnymi porozumieniami w sprawie podatku, i to państwo trzecie nie jest wymienione w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.

(\*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

- (ii) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od formuły wprowadzającej akapitu pierwszego warunki określone w lit. c) i d) tego akapitu mają zastosowanie w momencie wyznaczania depozytariusza. Jeżeli państwo trzecie, w którym depozytariusz ma siedzibę, zostanie już po wyznaczeniu depozytariusza zidentyfikowane jako państwo trzecie wysokiego ryzyka na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849, o czym mowa w akapicie pierwszym lit. c), lub zostanie dodane do załącznika I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, o czym mowa w akapicie pierwszym lit. d), wyznacza się nowego depozytariusza w odpowiednim terminie z należytym uwzględnieniem interesów inwestorów. Termin ten nie może być dłuższy niż dwa lata.”;

- c) w ust. 11 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) akapit drugi lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) depozytariusz z należytą fachowością, starannością i dbałością wybrał i wyznaczył każdą osobę trzecią, której zamierza przekazać część swoich zadań, z wyjątkiem sytuacji, w której tą osobą trzecią jest centralny depozyt papierów wartościowych działający w charakterze CDPW pełniący rolę depozytu macierzystego inwestora zgodnie z definicją w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 29 ust. 3 i art. 48 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, oraz w dalszym ciągu z należytą fachowością, starannością i dbałością dokonuje okresowych kontroli i bieżącego monitorowania każdej osoby trzeciej, której przekazał część swoich zadań, oraz ustaleń tej osoby trzeciej dotyczących przekazanych jej spraw.”;

- (ii) akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Do celów niniejszego artykułu świadczenia usług przez centralny depozyt papierów wartościowych działający w charakterze CDPW pełniący rolę depozytu macierzystego emitenta zgodnie z definicją w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 29 ust. 3 i art. 48 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 nie uważa się za przekazanie funkcji depozytariusza w zakresie utrzymywania. Do celów niniejszego artykułu świadczenie usług przez centralny depozyt papierów wartościowych działający w charakterze CDPW pełniący rolę depozytu macierzystego inwestora zgodnie z definicją w tym akcie delegowanym uważa się za przekazanie funkcji depozytariusza w zakresie utrzymywania.”;

- d) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Depozytariusz udostępnia swoim właściwym organom, organom właściwym dla AFI i organom właściwym dla ZAFI na ich żądanie wszelkie informacje, które otrzymał w trakcie pełnienia swoich obowiązków.

Jeżeli organy właściwe dla AFI lub ZAFI są inne niż organy właściwe dla depozytariusza:

- a) organy właściwe dla depozytariusza bezzwłocznie udostępniają organom właściwym dla AFI i ZAFI wszelkie informacje istotne przy wykonywaniu przez te organy uprawnień nadzorczych; oraz
- b) organy właściwe dla AFI lub ZAFI bezzwłocznie udostępniają organom właściwym dla depozytariusza wszelkie informacje istotne przy wykonywaniu uprawnień nadzorczych tych organów.”;

- e) ust. 17 lit. c) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) warunki, na jakich depozytariusz może wykonywać swoje obowiązki w zakresie utrzymywania instrumentów finansowych zarejestrowanych w centralnym depozycie papierów wartościowych; oraz”;

- 11) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) nazwę AFI, opis strategii inwestycyjnej i celów AFI, informacje na temat siedziby wszelkich podstawowych AFI i siedziby funduszy bazowych, jeżeli AFI jest funduszem funduszy, opis rodzajów aktywów, w które AFI może inwestować, technik, które może stosować, opis wszystkich rodzajów ryzyka z tym związanym, opis wszelkich mających zastosowanie ograniczeń inwestycyjnych, okoliczności, w których AFI może korzystać z dźwigni finansowej, dozwolonych rodzajów i źródeł dźwigni finansowej oraz związanego z nią ryzyka, wszelkich ograniczeń związanych ze stosowaniem dźwigni oraz wszelkich ustaleń dotyczących zabezpieczeń i ponownego użycia aktywów, a także maksymalnego poziomu dźwigni, jaki ZAFI ma prawo stosować w imieniu AFI.”;

(ii) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) opis zarządzania przez AFI ryzykiem utraty płynności, w tym w zakresie praw umarzania w normalnych warunkach i w nadzwyczajnych okolicznościach, opis obowiązujących ustaleń z inwestorami dotyczących umarzania oraz opis możliwości i warunków stosowania narzędzi zarządzania płynnością wybranych zgodnie z art. 16 ust. 2b;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ia) wykaz opłat, należności i wydatków, które ponosi ZAFI w związku z działalnością AFI i które mają być bezpośrednio lub pośrednio przypisane do AFI;”;

b) w ust. 4 dodaje się litery w brzmieniu:

„d) skład portfela udzielonych pożyczek;

e) raz na rok wszystkie opłaty, należności i wydatki bezpośrednio lub pośrednio poniesione przez inwestorów;

f) raz na rok informacje na temat każdej jednostki dominującej, jednostki zależnej lub podmiotu specjalnego przeznaczenia wykorzystanej w związku z inwestycjami AFI przez ZAFI lub w jego imieniu.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów dotyczących nazwy AFI Urząd do dnia 16 kwietnia 2026 r. opracuje wytyczne mające na celu określenie okoliczności, w których nazwa AFI jest nieuczciwa, niejasna lub wprowadzająca w błąd. W wytycznych tych uwzględnia się odpowiednie przepisy sektorowe. Przepisy sektorowe ustanawiające standardy dotyczące nazw funduszy lub wprowadzania funduszy do obrotu mają pierwszeństwo przed tymi wytycznymi.”;

12) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. ZAFI regularnie przekazuje właściwym organom rodzimego państwa członkowskiego sprawozdania dotyczące rynków i instrumentów, w które inwestuje w imieniu zarządzanego przez siebie AFI.

ZAFI przekazuje – w odniesieniu do każdego zarządzanego przez siebie AFI – informacje na temat instrumentów, którymi obraca, rynków, których jest uczestnikiem lub na których dokonuje czynnych transakcji, oraz informacje na temat ekspozycji i aktywów każdego AFI. Informacje te obejmują identyfikatory niezbędne do powiązania przekazanych danych dotyczących aktywów, AFI i ZAFI z innymi nadzorczymi lub publicznie dostępnymi źródłami danych.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) aktualny profil ryzyka AFI, obejmujący ryzyko rynkowe, ryzyko utraty płynności, ryzyko kontrahenta, inne rodzaje ryzyka, w tym ryzyko operacyjne, oraz łączną wysokość dźwigni finansowej stosowanej przez AFI;

d) następujące informacje na temat ustaleń dotyczących przekazywania funkcji zarządzania portfelem lub zarządzania ryzykiem:

(i) informacje na temat osób, którym przekazano funkcje, z podaniem ich imienia i nazwiska lub nazwy oraz miejsca zamieszkania lub siedziby statutowej lub oddziału, informacje o tym, czy mają one jakiegokolwiek bliskie powiązania z ZAFI, czy są podmiotami posiadającymi zezwolenie lub podmiotami objętymi regulacją do celów zarządzania aktywami, w stosownych przypadkach informacje o ich organie nadzoru, w tym identyfikatory osób, którym przekazano funkcje, niezbędne do powiązania przekazanych informacji z innymi nadzorczymi lub publicznie dostępnymi źródłami danych;

(ii) wyrażona w ekwiwalentach pełnego czasu pracy liczba pracowników wykorzystywanych przez ZAFI do wykonywania codziennych zadań w zakresie zarządzania portfelem lub zarządzania ryzykiem w ZAFI;

(iii) wykaz i opis działań dotyczących przekazywanych funkcji zarządzania portfelem i funkcji zarządzania ryzykiem;

(iv) w przypadku przekazywania funkcji zarządzania portfelem – kwota i odsetek aktywów AFI, które podlegają ustaleniom dotyczącym przekazywania w odniesieniu do funkcji zarządzania portfelem;



- (v) wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy liczbę pracowników wykorzystywanych przez ZAFI do monitorowania ustaleń dotyczących przekazywania;
  - (vi) liczba i daty okresowych badań due diligence przeprowadzonych przez ZAFI w celu monitorowania przekazanych działań, wykaz wykrytych problemów oraz, w stosownych przypadkach, środków przyjętych w celu rozwiązania tych problemów, a także termin, do którego środki te mają zostać wdrożone;
  - (vii) w przypadku istnienia ustaleń dotyczących dalszego przekazywania – informacje wymagane w ppkt (i), (iii) i (iv) w odniesieniu do osób, którym przekazano funkcje w drodze dalszego przekazania, oraz w odniesieniu do działań dotyczących dalej przekazywanych funkcji zarządzania portfelem i funkcji zarządzania ryzykiem;
  - (viii) data rozpoczęcia i data zakończenia obowiązywania ustaleń dotyczących przekazywania i dalszego przekazywania.”;
- (ii) dodaje się literę w brzmieniu:
- „f) wykaz państw członkowskich, w których ZAFI lub dystrybutor działający w imieniu tego ZAFI faktycznie wprowadzają do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały AFL.”;
- c) ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „W wyjątkowych okolicznościach i gdy jest to konieczne do zapewnienia stabilności i integralności systemu finansowego lub wsparcia długotrwałego zrównoważonego rozwoju gospodarczego Urząd, po zasięgnięciu opinii ERRS, może zwrócić się do właściwych organów rodzimego państwa członkowskiego ZAFI o wprowadzenie dodatkowych wymogów w zakresie sprawozdawczości.”;
- d) dodaje się ustępy w brzmieniu:
- „5a. Urząd opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:
- a) szczegółowe informacje przekazywane zgodnie z ust. 1 i z ust. 2 lit. a), b), c), e) i f);
  - b) odpowiedni poziom standaryzacji informacji przekazywanych zgodnie z ust. 2 lit. d);
  - c) częstotliwość i terminy składania sprawozdań.
- Opracowując projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), Urząd nie może wprowadzać dodatkowych obowiązków sprawozdawczych w stosunku do obowiązków określonych w ust. 2 lit. d).
- Opracowując projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), Urząd bierze pod uwagę inne wymogi w zakresie sprawozdawczości, którym podlegają ZAFI, zmiany na poziomie międzynarodowym i standardy międzynarodowe oraz ustalenia zawarte w sprawozdaniu sporządzonym zgodnie z art. 69-a ust. 2.
- Urząd przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 16 kwietnia 2027 r.
- Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- 5b. Urząd opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających:
- a) format i standardy danych na potrzeby sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2;
  - b) identyfikatory niezbędne do powiązania danych dotyczących aktywów, ZAFI i AFL zawartych w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 i 2, z innymi nadzorczymi lub publicznie dostępnymi źródłami danych;
  - c) metody i ustalenia dotyczące składania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w tym metody i ustalenia służące poprawie standaryzacji danych oraz skutecznej wymianie i skutecznemu wykorzystywaniu danych już przekazanych we wszelkich unijnych ramach sprawozdawczości przez dowolny odpowiedni właściwy organ, na poziomie unijnym lub krajowym, z uwzględnieniem ustaleń zawartych w sprawozdaniu sporządzonym zgodnie z art. 69-a ust. 2;

- d) wzór, obejmujący minimalne dodatkowe wymogi w zakresie sprawozdawczości, które mają być stosowane przez ZAFI w wyjątkowych okolicznościach, o których mowa w ust. 5 akapit drugi.

Urząd przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 16 kwietnia 2027 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 56 i z zastrzeżeniem warunków zawartych w art. 57 i 58 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie, kiedy dźwignia finansowa ma być uważana za stosowaną na znaczną skalę dla celów ust. 4 niniejszego artykułu.”;

- 13) art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI zapewniają, aby wszystkie informacje gromadzone na podstawie art. 24 dotyczące wszystkich nadzorowanych przez nie ZAFI oraz informacje gromadzone na podstawie art. 7 były udostępniane, w drodze procedur określonych w art. 50, innym odpowiednim właściwym organom, Urzędowi, EUNB, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 (\*) (zwanymi łącznie »Europejskimi Urzędami Nadzoru« lub EUN) oraz ERRS, gdy jest to konieczne do wykonywania ich obowiązków.

Właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI zapewniają, aby wszystkie informacje gromadzone na podstawie art. 24 dotyczące wszystkich nadzorowanych przez nie ZAFI były udostępniane ESBC, w drodze procedur określonych w art. 50, wyłącznie do celów statystycznych.

Właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI bezzwłocznie przekazują informacje, w drodze procedur określonych w art. 50 oraz dwustronnie, właściwym organom innych bezpośrednio zainteresowanych państw członkowskich, jeżeli podlegający im ZAFI lub AFI zarządzany przez tego ZAFI mogą potencjalnie stać się źródłem poważnego ryzyka kontrahenta dla instytucji kredytowej lub innych instytucji o znaczeniu systemowym w innych państwach członkowskich lub dla stabilności systemu finansowego w innym państwie członkowskim.

(\*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).”;

- 14) art. 35 ust. 2 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) państwo trzecie, w którym ma siedzibę AFI spoza UE, nie jest zidentyfikowane jako państwo trzecie wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849;

c) państwo trzecie, w którym ma siedzibę AFI spoza UE, podpisało umowę z rodzimym państwem członkowskim uprawnionego ZAFI i z każdym innym państwem członkowskim, w którym zamierza się wprowadzić do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały AFI spoza UE, która to umowa jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, włącznie ze wszelkimi wielostronnymi porozumieniami w sprawie podatku, i to państwo trzecie nie jest wymienione w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.”;

- 15) w art. 36 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) państwo trzecie, w którym ma siedzibę AFI spoza UE, nie jest zidentyfikowane jako państwo trzecie wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849;

- d) państwo trzecie, w którym ma siedzibę AFI spoza UE, podpisało umowę z rodzimym państwem członkowskim uprawnionego ZAFI i z każdym innym państwem członkowskim, w którym zamierza się wprowadzić do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały AFI spoza UE, która to umowa jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, włącznie ze wszelkimi wielostronnymi porozumieniami w sprawie podatku, i to państwo trzecie nie jest wymienione w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.”;
- 16) w art. 37 ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w akapicie pierwszym lit. e) i f) otrzymują brzmienie:
- „e) państwo trzecie, w którym ma siedzibę ZAFI spoza UE, nie jest zidentyfikowane jako państwo trzecie wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849;
- f) państwo trzecie, w którym ma siedzibę ZAFI spoza UE, podpisało umowę z państwem członkowskim odniesienia, która to umowa jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, włącznie ze wszelkimi wielostronnymi porozumieniami w sprawie podatku, i to państwo trzecie nie jest wymienione w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.”;
- b) dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Jeżeli państwo trzecie, w którym ZAFI spoza UE ma siedzibę, zostanie już po uzyskaniu zezwolenia przez ZAFI spoza UE zidentyfikowane jako państwo trzecie wysokiego ryzyka na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849, o czym mowa w akapicie pierwszym lit. e), lub zostanie dodane do załącznika I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, o czym mowa w akapicie pierwszym lit. f), ZAFI spoza UE podejmuje w odpowiednim terminie takie środki względem AFI, którym zarządza, które są niezbędne do zaradzenia tej sytuacji, z należyty uwzględnieniem interesów inwestorów. Termin ten nie może być dłuższy niż dwa lata.”;
- 17) art. 40 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) i c) otrzymują brzmienie:
- „b) państwo trzecie, w którym ma siedzibę AFI spoza UE, nie jest zidentyfikowane jako państwo trzecie wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849;
- c) państwo trzecie, w którym ma siedzibę AFI spoza UE, podpisało umowę z państwem członkowskim odniesienia i z każdym innym państwem członkowskim, w którym zamierza się wprowadzić do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały AFI spoza UE, która to umowa jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, włącznie ze wszelkimi wielostronnymi porozumieniami w sprawie podatku, i to państwo trzecie nie jest wymienione w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.”;
- 18) art. 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) państwo trzecie, w którym ma siedzibę ZAFI spoza UE lub AFI spoza UE, nie jest zidentyfikowane jako państwo trzecie wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/849;
- d) państwo trzecie, w którym ma siedzibę ZAFI spoza UE lub AFI spoza UE, podpisało umowę z państwem członkowskim, w którym zamierza się wprowadzić do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały AFI spoza UE, która to umowa jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, włącznie ze wszelkimi wielostronnymi porozumieniami w sprawie podatku, i to państwo trzecie nie jest wymienione w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.”;
- 19) w art. 43 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „3. Państwa członkowskie zapewniają, by uprawnieni ZAFI z UE mogli wprowadzać do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały AFI z UE, które inwestują głównie w udziały danego przedsiębiorstwa, wśród pracowników tego przedsiębiorstwa lub jego podmiotów powiązanych w ramach pracowniczych programów oszczędnościowych lub programów partycypacji pracowniczych pracowników w danym państwie lub w różnych państwach.

W przypadku gdy taki AFI jest wprowadzany do obrotu wśród pracowników w różnych państwach, państwo członkowskie, w którym następuje wprowadzenie do obrotu, nie może nakładać żadnych dodatkowych wymogów w stosunku do wymogów mających zastosowanie w rodzimym państwie członkowskim tego AFI.”;

20) art. 46 ust. 2 lit. j) otrzymuje brzmienie:

- „j) w interesie inwestorów, w wyjątkowych okolicznościach i po konsultacji z ZAFI, żądanie od ZAFI uruchomienia lub zaprzestania stosowania narzędzia zarządzania płynnością, o którym mowa w załączniku V pkt 1, w przypadku gdy istnieje ryzyko dla ochrony inwestorów lub stabilności finansowej, które – w racjonalnej i wyważonej ocenie – wymaga takiego uruchomienia lub zaprzestania stosowania.”;

21) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla Urzędu, dla właściwych organów lub dla każdej innej osoby, której Urząd przekazał zadania, włącznie z zatrudnionymi przez Urząd audytorami i ekspertami. Informacje objęte tajemnicą zawodową nie mogą być ujawniane innej osobie lub innemu organowi, chyba że takie ujawnienie jest niezbędne do celów postępowania sądowego lub w przypadkach przewidzianych w prawie podatkowym.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wszystkie informacje wymieniane na podstawie niniejszej dyrektywy między właściwymi organami, EUN i ERRS uznaje się za poufne, chyba że:

- a) w momencie ich przekazania Urząd lub właściwy organ lub inny zainteresowany organ bądź podmiot oświadczy, iż informacje te mogą być ujawnione;
- b) ich ujawnienie jest niezbędne do celów postępowania sądowego; lub
- c) ujawnione informacje wykorzystuje się w formie skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych uczestników rynku finansowego.

Ust. 2 i akapit pierwszy niniejszego ustępu nie stanowią przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami a organami podatkowymi znajdującymi się w tym samym państwie członkowskim. W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, ujawnia się je zgodnie ze zdaniem pierwszym niniejszego akapitu wyłącznie za wyraźną zgodą właściwych organów, które je ujawniły.”;

c) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) w interesie inwestorów, w wyjątkowych okolicznościach i po konsultacji z ZAFI, żądanie od ZAFI spoza UE, którzy wprowadzają do obrotu w Unii AFI, którymi zarządzają, lub od ZAFI z UE, którzy zarządzają AFI spoza UE, uruchomienia lub zaprzestania stosowania narzędzia zarządzania płynnością, o którym mowa w załączniku V pkt 1, w przypadku gdy istnieje ryzyko dla ochrony inwestorów lub stabilności finansowej, które – w racjonalnej i wyważonej ocenie – wymaga takiego uruchomienia lub zaprzestania stosowania.”;

22) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy właściwe organy jednego z państw członkowskich mają uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, że działania sprzeczne z niniejszą dyrektywą są lub były realizowane przez ZAFI niepodlegającego nadzorowi tych właściwych organów, powiadamiają o tym Urząd i właściwe organy rodzimego i przyjmującego państwa członkowskiego danego ZAFI w jak najwłaściwszej dla nich formie. Właściwe organy, które otrzymały takie powiadomienie, podejmują stosowne działania oraz informują Urząd i właściwy organ, który dokonał powiadomienia, o wynikach tych działań i, w miarę możliwości, o istotnych zmianach sytuacji na poszczególnych etapach. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień właściwego organu, który dokonał powiadomienia.

5a. W przypadku gdy właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI wykonują uprawnienia na podstawie art. 46 ust. 2 lit. j), powiadamiają o tym właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI, Urząd oraz – jeżeli istnieje potencjalne ryzyko dla stabilności i integralności systemu finansowego – ERRS.

5b. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI mogą zwrócić się do właściwych organów rodzimego państwa członkowskiego ZAFI z wnioskiem o wykonywanie uprawnień na podstawie art. 46 ust. 2, lit. j), podając uzasadnienie swojego wniosku i informując o tym fakcie Urząd oraz – jeżeli istnieje potencjalne ryzyko dla stabilności i integralności systemu finansowego – ERRS.

5c. W przypadku gdy właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI nie przychyliły się do wniosku, o którym mowa w ust. 5b, informują o tym właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI, Urząd oraz – jeżeli powiadomiono o tym wniosku ERRS na podstawie ust. 5b – ERRS, podając uzasadnienie takiej decyzji.

5d. W oparciu o informacje otrzymane na podstawie ust. 5b i 5c Urząd bez zbędnej zwłoki wydaje opinię skierowaną do właściwych organów rodzimego państwa członkowskiego ZAFI w sprawie wykonywania uprawnień na podstawie art. 46 ust. 2 lit. j). Urząd przekazuje tę opinię właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI.

5e. Jeżeli właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI nie stosują się lub nie zamierzają zastosować się do opinii Urzędu, o której mowa w ust. 5d, informują o tym Urząd i właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI, podając uzasadnienie niestosowania się do opinii lub zamiaru niezastosowania się do niej. W przypadku poważnego zagrożenia dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części Urząd może opublikować informacje o tym, że właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI nie stosują się lub nie zamierzają zastosować się do jego opinii, wraz z podanym przez właściwe organy uzasadnieniem niestosowania się do opinii lub zamiaru niezastosowania się do niej, pod warunkiem że taka publikacja nie koliduje z uzasadnionymi interesami posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI lub z interesem publicznym. Urząd analizuje, czy korzyści płynące z publikacji byłyby większe niż spowodowane tą publikacją nasilenie zagrożeń dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części, i z wyprzedzeniem zawiadamia o takiej publikacji właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI.

5f. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI, jeżeli mają do tego uzasadnione podstawy, mogą zwrócić się do właściwych organów rodzimego państwa członkowskiego ZAFI z wnioskiem o bezzwłoczne wykonanie uprawnień na podstawie art. 46 ust. 2, innych niż uprawnienia określone w lit. j) tego ustępu, podając jak najdokładniejsze uzasadnienie swojego wniosku i informując Urząd oraz – jeżeli istnieje potencjalne ryzyko dla stabilności i integralności systemu finansowego – ERRS.

Właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI bez zbędnej zwłoki informują o wykonanych uprawnieniach i o swoich ustaleniach właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI, Urząd oraz – jeżeli istnieje potencjalne ryzyko dla stabilności i integralności systemu finansowego – ERRS.

5g. Jeżeli państwo członkowskie skorzystało z określonego w art. 21 ust. 5a odstępstwa zezwalającego na wyznaczenie depozytariusza mającego siedzibę w innym państwie członkowskim i jeżeli właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego AFI lub – w przypadku gdy AFI nie podlega regulacji – właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI, który zarządza AFI, mają uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, że depozytariusz niepodlegający nadzorowi tych właściwych organów podejmuje lub podejmował działania sprzeczne z niniejszą dyrektywą, takie właściwe organy bezzwłocznie powiadamiają o tym Urząd i organy właściwe dla danego depozytariusza, podając jak najdokładniejsze informacje. Właściwe organy, które otrzymają takie powiadomienie, podejmują stosowne działania i informują Urząd i właściwe organy, które dokonały powiadomienia, o wynikach tych działań. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji właściwych organów, które dokonały powiadomienia.

5h. Urząd może zwrócić się do właściwych organów z wnioskiem o przedstawienie mu bez zbędnej zwłoki wyjaśnień dotyczących konkretnych spraw, które stwarzają poważne zagrożenie dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części.”;

b) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących wymiany informacji Urząd może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia procedur wymiany informacji między odpowiednimi właściwymi organami, EUN, ERRS i członkami ESBC, z zastrzeżeniem stosownych przepisów niniejszej dyrektywy.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Do dnia 16 kwietnia 2026 r. Urząd opracowuje wytyczne zawierające wskazówki dla właściwych organów dotyczące wykonywania przez nie uprawnień określonych w art. 46 ust. 2 lit. j) oraz wskazówki dotyczące sytuacji, które mogą prowadzić do wystąpienia z wnioskami, o których mowa w ust. 5b i 5f. Opracowując te wytyczne, Urząd bierze pod uwagę potencjalne skutki takiej interwencji nadzorczej dla ochrony inwestorów i stabilności finansowej w innym państwie członkowskim lub w Unii. W wytycznych tych uznaje się, że główna odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem utraty płynności spoczywa na ZAFI.”;

23) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 60

#### **Podawanie do wiadomości publicznej informacji o odstępie**

Jeżeli państwo członkowskie korzysta z odstępa lub opcji określonych w art. 6 lub 9, art. 15 ust. 4g lub art. 21, 22, 28 lub 43, informuje ono Komisję o tym oraz o wszelkich wynikających z tego zmianach. Komisja podaje tę informację do wiadomości publicznej za pośrednictwem strony internetowej lub w inny łatwo dostępny sposób.”;

24) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 5;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. ZAFI zarządzający AFI, które udzielają pożyczek i które zostały ustanowione przed dniem 15 kwietnia 2024 r., uważa się za spełniające wymogi art. 15 ust. 4a–4d i art. 16 ust. 2a do dnia 16 kwietnia 2029 r.

Do dnia 16 kwietnia 2029 r., w przypadku gdy wartość referencyjna pożyczek udzielonych przez AFI jednemu pożyczkobiorcy lub dźwignia finansowa AFI przekraczają limity, o których mowa odpowiednio w art. 15 ust. 4a i 4b, ZAFI zarządzający tymi AFI nie zwiększają tej wartości ani tej dźwigni finansowej. Jeżeli wartość referencyjna pożyczek udzielonych przez AFI jednemu pożyczkobiorcy lub dźwignia finansowa AFI pozostają poniżej limitów, o których mowa odpowiednio w art. 15 ust. 4a i 4b, ZAFI zarządzający tymi AFI nie zwiększają tej wartości ani tej dźwigni finansowej powyżej tych limitów.

ZAFI zarządzające AFI udzielającymi pożyczek, które zostały ustanowione przed dniem 15 kwietnia 2024 r. i które nie pozyskują dodatkowego kapitału po dniu 15 kwietnia 2024 r., uważa się za spełniające wymogi art. 15 ust. 4a–4d i art. 16 ust. 2a odnoszące się do tych AFI.

Niezależnie od akapitu pierwszego, drugiego i trzeciego niniejszego ustępu ZAFI zarządzający AFI, które udzielają pożyczek i które zostały ustanowione przed dniem 15 kwietnia 2024 r., może podjąć decyzję o podleganiu art. 15 ust. 4a–4d i art. 16 ust. 2a, pod warunkiem że zostaną o tym powiadomione właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego ZAFI.

W przypadku AFI udzielających pożyczek przed dniem 15 kwietnia 2024 r., ZAFI mogą nadal zarządzać takimi AFI bez spełniania wymogów art. 15 ust. 3 lit. d) oraz art. 15 ust. 4e, 4f, 4g, 4h i 4i odnoszących się do tych pożyczek.”;

25) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 69-a

#### **Przegląd**

1. Do dnia 16 kwietnia 2029 r. oraz w następstwie sprawozdania sporządzonego przez Urząd zgodnie z art. 7 ust. 8 Komisja inicjuje przegląd funkcjonowania przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie oraz doświadczeń nabytych podczas ich stosowania. Przegląd ten obejmuje ocenę następujących aspektów:

a) wpływ dostępności narzędzi zarządzania płynnością i uruchamiania tych narzędzi przez ZAFI na stabilność finansową;

- b) skuteczność wymogów dotyczących zezwoleń dla ZAFI, które to wymogi określono w art. 7 i 8, w odniesieniu do systemu przekazywania określonego w art. 20 niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do zapobiegania tworzeniu podmiotów-skrzynek pocztowych w Unii;
  - c) stosowność określonych w art. 15 oraz w art. 16 ust. 2a i 2f wymogów mających zastosowanie do ZAFI zarządzających AFI udzielającymi pożyczek;
  - d) funkcjonowanie odstępstwa zezwalającego na wyznaczenie depozytariusza mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, jak określono w art. 21 ust. 5a, oraz potencjalne korzyści i rodzaje ryzyka, w tym wpływ - zgodnie z celami unii rynków kapitałowych - zmiany zakresu tego odstępstwa na ochronę inwestorów, stabilność finansową, skuteczność nadzoru oraz na dostępność wyboru na rynku;
  - e) stosowność wymogów mających zastosowanie do ZAFI zarządzających AFI z inicjatywy osoby trzeciej, jak określono w art. 14 ust. 2a, oraz potrzeba wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń, aby zapobiec obchodzeniu tych wymogów, a w szczególności to, czy przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące konfliktów interesów są skuteczne i odpowiednie do celów identyfikowania konfliktów interesów, zarządzania nimi, monitorowania i, w stosownych przypadkach, ujawniania konfliktów interesów wynikających ze stosunków między ZAFI a inicjatorem będącym osobą trzecią;
  - f) stosowność powołania co najmniej jednego niewykonawczego lub niezależnego dyrektora do organu zarządzającego ZAFI, gdy ZAFI zarządza AFI wprowadzonymi do obrotu wśród inwestorów detalicznych, i wpływ takiego powołania na ochronę inwestorów.
2. Do dnia 16 kwietnia 2026 r. Urząd przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące opracowania zintegrowanego zbioru danych nadzorczych, poświęcone w szczególności:
- a) ograniczeniu obszarów powielania i niespójności między ramami sprawozdawczości w sektorze zarządzania aktywami a ramami sprawozdawczości w innych sektorach branży finansowej; oraz
  - b) poprawie standaryzacji danych oraz skutecznej wymianie i skutecznemu wykorzystaniu danych już przekazanych we wszelkich unijnych ramach sprawozdawczości przez dowolny odpowiedni właściwy organ, na poziomie unijnym lub krajowym;
3. Przy przygotowywaniu sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, Urząd ściśle współpracuje z Europejskim Bankiem Centralnym, z pozostałymi EUN oraz z właściwymi organami.
4. W następstwie przeglądu, o którym mowa w ust. 1, i po konsultacji z Urzędem Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie przedstawiające wnioski z tego przeglądu.”;
- 26) w załączniku I wprowadza się zmiany określone w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
- 27) tekst załącznika II do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik V.

## Artykuł 2

### Zmiany w dyrektywie 2009/65/WE

W dyrektywie 2009/65/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„u) »centralny depozyt papierów wartościowych« oznacza centralny depozyt papierów wartościowych zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 (\*).

(\*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).”;

2) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym lit. b) dodaje się podpunkty w brzmieniu:

„(iii) przyjmowanie i przekazywanie zleceń dotyczących instrumentów finansowych;

(iv) wszelkie inne funkcje już pełnione lub działania już prowadzone przez spółkę zarządzającą w odniesieniu do UCITS, którym zarządza ona zgodnie z niniejszym artykułem, lub w odniesieniu do usług, które świadczy ona zgodnie z niniejszym ustępem, pod warunkiem odpowiedniego zarządzania wszelkimi potencjalnymi konfliktami interesów wynikającymi z pełnienia tej funkcji lub z prowadzenia tego działania na rzecz innych osób.”;

(ii) w akapicie pierwszym dodaje się literę w brzmieniu:

„c) administrowanie wskaźnikami referencyjnymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/1011.”;

(iii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Spółkom zarządzającym nie zezwala się na mocy niniejszej dyrektywy na świadczenie wyłącznie usług, o których mowa w niniejszym ustępie. Spółkom zarządzającym nie zezwala się na świadczenie usług, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), wykorzystywanych w UCITS, którymi te spółki zarządzają.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Art. 15, art. 16 z wyjątkiem ust. 5 akapit pierwszy oraz art. 23, 24 i 25 dyrektywy 2014/65/UE stosuje się, jeżeli usługi, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b) niniejszego artykułu, są świadczone przez spółki zarządzające.”;

3) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) osoby faktycznie prowadzące działalność spółki zarządzającej muszą cieszyć się odpowiednio nieposzlakowaną opinią oraz posiadać odpowiednie doświadczenie, również w odniesieniu do danego typu UCITS zarządzanego przez spółkę zarządzającą; imiona i nazwiska tych osób i każdej osoby przejmującej ich obowiązki podawane są bezzwłocznie do wiadomości właściwych organów, a decyzje dotyczące prowadzenia działalności spółki zarządzającej podejmowane są przez co najmniej dwie osoby fizyczne spełniające takie warunki, które mają miejsce zamieszkania w Unii oraz są zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy przez tę spółkę zarządzającą albo są członkami sprawującymi funkcje wykonawcze lub członkami organu zarządzającego tej spółki zaangażowanymi w pełnym wymiarze czasu pracy w prowadzenie działalności tej spółki zarządzającej;

c) do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza się program działań określający co najmniej strukturę organizacyjną spółki zarządzającej, zasoby ludzkie i techniczne, które będą wykorzystywane do prowadzenia działalności spółki zarządzającej, oraz informacje o osobach faktycznie prowadzących działalność tej spółki zarządzającej, w tym:

(i) opis roli, stanowiska i miejsce tych osób w hierarchii;

(ii) opis podległości służbowej i zakresu obowiązków tych osób w ramach spółki zarządzającej i poza nią;

(iii) przegląd ilości czasu, jaką każda z tych osób przeznaczą na każdy z obowiązków;

(iv) informacje o tym, w jaki sposób spółka zarządzająca zamierza wywiązywać się z obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie oraz z obowiązków określonych w art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1 lit. a) i w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 (\*), jak również szczegółowy opis odpowiednich zasobów ludzkich i technicznych wykorzystanych przez spółkę zarządzającą w tym celu.

(\*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).”;



(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„e) spółka zarządzająca przedstawia informacje na temat ustaleń dotyczących przekazywania i dalszego przekazywania funkcji osobom trzecim zgodnie z art. 13, zawierające co najmniej:

(i) nazwę prawną i odpowiedni identyfikator spółki zarządzającej;

(ii) w odniesieniu do każdej osoby, której przekazano funkcje:

— nazwę prawną i odpowiedni identyfikator,

— jurysdykcję, w której ma siedzibę, oraz

— w stosownych przypadkach, organ nadzoru, któremu podlega;

(iii) szczegółowy opis zasobów ludzkich i technicznych wykorzystywanych przez spółkę zarządzającą do:

— codziennego wykonywania w spółce zarządzającej zadań w zakresie zarządzania portfelem lub zarządzania ryzykiem, oraz

— monitorowania przekazanych działań;

(iv) w odniesieniu do każdego UCITS, którym zarządza lub zamierza zarządzać:

— krótki opis przekazywanej funkcji zarządzania portfelem, z uwzględnieniem informacji, czy takie przekazanie stanowi przekazanie częściowe czy całkowite, oraz

— krótki opis przekazywanej funkcji zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem informacji, czy takie przekazanie stanowi przekazanie częściowe czy całkowite;

(v) opis okresowych środków due diligence, które mają być stosowane przez spółkę zarządzającą w celu monitorowania przekazywanych działań.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Państwa członkowskie wymagają, aby spółki zarządzające – przed wdrożeniem – zgłaszały właściwym organom ich macierzystego państwa członkowskiego wszelkie istotne zmiany warunków pierwszego zezwolenia, w szczególności istotne zmiany informacji przekazanych zgodnie z niniejszym artykułem.”;

4) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Spółki zarządzające, które zamierzają przekazać osobom trzecim wykonywanie, w ich imieniu, co najmniej jednej z funkcji, o których mowa w załączniku II, lub co najmniej jednej z usług, o których mowa w art. 6 ust. 3, powiadamiają właściwe organy w swoim macierzystym państwie członkowskim, zanim ustalenia dotyczące przekazywania staną się skuteczne. Spełnione muszą być następujące warunki:”;

(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zlecenie nie może uniemożliwiać skutecznego nadzoru nad spółką zarządzającą, w szczególności nie może uniemożliwiać spółce zarządzającej działania, a UCITS bycia zarządzanym, w sposób najkorzystniejszy dla inwestorów i klientów;”;

(iii) lit. g), h) oraz i) otrzymują brzmienie:

„g) zlecenie nie może stanowić utrudnienia dla osób kierujących działalnością spółki zarządzającej w przekazywaniu w dowolnym momencie dalszych poleceń przedsiębiorstwu, któremu przekazano wykonywanie funkcji lub świadczenie usług, oraz w cofnięciu zlecenia ze skutkiem natychmiastowym, w przypadku gdy leży to w interesie inwestorów i klientów;

h) uwzględniając charakter funkcji i świadczenia usług, które mają zostać przekazane, przedsiębiorstwo, któremu mają zostać przekazane funkcje lub świadczenie usług, musi mieć odpowiednie kwalifikacje i być zdolne do wykonywania danych funkcji lub świadczenia danych usług;

i) prospekty emisyjne UCITS muszą zawierać wykaz usług i funkcji, które spółka zarządzająca może przekazywać zgodnie z niniejszym artykułem; oraz

j) spółka zarządzająca musi być w stanie uzasadnić całą swoją strukturę przekazywania za pomocą obiektywnych przesłanek.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fakt przekazania przez spółkę zarządzającą osobie trzeciej funkcji lub usług nie wpływa na odpowiedzialność spółki zarządzającej lub depozytariusza. Spółka zarządzająca nie może przekazywać funkcji ani usług w takim stopniu, który powodowałby, że w praktyce nie mogłaby już być uznawana za zarządzającego UCITS lub dostawcę usług, o których mowa w art. 6 ust. 3, ani w takim stopniu, który powodowałby, że stałaby się ona podmiotem-skrzynką pocztową.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy funkcja wprowadzania do obrotu, o której mowa w załączniku II tiret trzecie, jest wykonywana przez jednego dystrybutora lub kilku dystrybutorów, którzy działają we własnym imieniu i wprowadzają do obrotu UCITS na mocy dyrektywy 2014/65/UE lub za pośrednictwem ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 (\*), funkcji takiej nie uznaje się za przekazanie podlegające wymogom określonym w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, niezależnie od jakiegokolwiek umowy dystrybucyjnej między spółką zarządzającą a dystrybutorem.

4. Spółka zarządzająca zapewnia, aby wykonywanie funkcji, o których mowa w załączniku II, oraz świadczenie usług, o których mowa w art. 6 ust. 3, było zgodne z niniejszą dyrektywą. Obowiązek ten ma zastosowanie bez względu na status prawny lub lokalizację każdej osoby, której przekazano lub dalej przekazano funkcje lub usługi.

5. Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 112a, środki określające:

a) warunki spełnienia wymogów określonych w ust. 1;

b) warunki, na jakich uznaje się, że spółka zarządzająca przekazała swoje funkcje w takim stopniu, że stała się podmiotem-skrzynką pocztową i nie może być już uznawana za zarządzającego UCITS lub dostawcę usług, o których mowa w art. 6 ust. 3, jak określono w ust. 2.

6. Do dnia 16 kwietnia 2029 r. EUNGiPW przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie zawierające analizę praktyk rynkowych dotyczących przekazywania i zgodności z art. 7 oraz z ust. 1–5 niniejszego artykułu, na podstawie między innymi danych przekazanych właściwym organom zgodnie z art. 20a ust. 2 lit. d) oraz wykonywania przez EUNGiPW uprawnień w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych. Sprawozdanie to zawiera również analizę zgodności z wymogami merytorycznymi niniejszej dyrektywy.

(\*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19).”;

5) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Jeżeli spółka zarządzająca zarządza lub zamierza zarządzać UCITS z inicjatywy osoby trzeciej, w tym w przypadku gdy ten UCITS posługuje się nazwą inicjatora będącego osobą trzecią lub gdy spółka zarządzająca wyznacza inicjatora będącego osobą trzecią jako podmiot, któremu przekazuje się funkcje lub usługi zgodnie z art. 13, spółka zarządzająca, uwzględniając wszelkie konflikty interesów, przedkłada właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego szczegółowe wyjaśnienia i dowody przestrzegania przez nią ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu. Spółka zarządzająca wskazuje w szczególności uzasadnione kroki podjęte, aby zapobiec konfliktom interesów wynikającym ze stosunków z osobą trzecią, a jeśli tym konfliktom interesów nie można zapobiec, sposób, w jaki je identyfikuje, zarządza nimi, monitoruje je i, w stosownych przypadkach, ujawnia, aby zapobiec negatywnemu wpływowi tych konfliktów interesów na interesy UCITS i jego inwestorów.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Do celów ust. 1 lit. a) do dnia 16 października 2025 r. EUNGiPW przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie oceniające kwoty, jakimi UCITS i spółki zarządzające obciążają inwestorów oraz wyjaśniające przyczyny poziomu tych kosztów i wszelkich różnic między nimi, w tym różnic wynikających z charakteru przedmiotowych UCITS. W ocenie tej EUNGiPW analizuje, w ramach art. 29 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, stosowność i skuteczność kryteriów określonych w narzędziach konwergencji EUNGiPW dotyczących nadzoru nad kosztami.

Do celów tego sprawozdania oraz zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 właściwe organy przekazują EUNGiPW jednorazowo dane dotyczące kosztów, w tym wszystkich opłat, należności i wydatków, które bezpośrednio lub pośrednio ponoszą inwestorzy lub spółka zarządzająca w związku z działalnością UCITS i które mają być bezpośrednio lub pośrednio przydzielone UCITS. Właściwe organy udostępniają te dane EUNGiPW w ramach swoich uprawnień, które obejmują uprawnienie do żądania od spółek zarządzających dostarczenia informacji zgodnie z art. 98 ust. 2 niniejszej dyrektywy.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18a

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby UCITS miało do dyspozycji co najmniej narzędzia zarządzania płynnością przedstawione w załączniku IIA.

2. UCITS wybiera co najmniej dwa odpowiednie narzędzia zarządzania płynnością spośród narzędzi, o których mowa w załączniku IIA pkt 2–8, po dokonaniu oceny adekwatności tych narzędzi w odniesieniu do realizowanej strategii inwestycyjnej, profilu płynności i polityki umarzania. UCITS uwzględnia te narzędzia w swoim regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich na potrzeby ewentualnego zastosowania w interesie inwestorów UCITS. Wybór ten nie może obejmować wyłącznie narzędzi, o których mowa w załączniku IIA pkt 5 i 6.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego UCITS może zdecydować się na wybranie tylko jednego narzędzia zarządzania płynnością spośród narzędzi, o których mowa w załączniku IIA pkt 2–8, jeżeli to UCITS uzyskało zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze funduszu rynku pieniężnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 (\*).

UCITS wdraża szczegółowe zasady i procedury dotyczące uruchamiania i zaprzestania stosowania każdego wybranego narzędzia zarządzania płynnością oraz ustalenia operacyjne i administracyjne dotyczące stosowania takiego narzędzia. O wyborze, o którym mowa w akapicie pierwszym i drugim, oraz o szczegółowych zasadach i procedurach dotyczących uruchamiania i zaprzestania stosowania informuje się właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS.

Umorzenie w formie niepieniężnej, o którym mowa w załączniku IIA pkt 8, uruchamia się jedynie w celu realizacji zleceń umorzenia otrzymanych od inwestorów branżowych oraz jeżeli umorzenie w formie niepieniężnej odpowiada proporcjonalnemu odsetkowi aktywów posiadanych przez UCITS.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu czwartego niniejszego ustępu umorzenie w formie niepieniężnej nie musi odpowiadać proporcjonalnemu odsetkowi aktywów posiadanych przez UCITS, jeżeli to UCITS jest wprowadzane do obrotu jedynie wśród inwestorów branżowych lub gdy celem polityki inwestycyjnej tego UCITS jest odzwierciedlenie składu określonego indeksu giełdowego lub indeksu papierów dłużnych oraz to UCITS jest funduszem inwestycyjnym typu ETF zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 pkt 46 dyrektywy 2014/65/UE.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia cech narzędzi zarządzania płynnością przedstawionych w załączniku IIA.

Opracowując te projekty regulacyjnych standardów technicznych, EUNGiPW bierze pod uwagę różnorodność strategii inwestycyjnych i aktywów bazowych UCITS. Standardy te nie mogą ograniczać możliwości stosowania przez UCITS odpowiednich narzędzi zarządzania płynnością w przypadku wszystkich klas aktywów, jurysdykcji i warunków rynkowych.

4. Do dnia 16 kwietnia 2025 r. EUNGiPW opracowuje wytyczne dotyczące wyboru i kalibracji przez UCITS narzędzi zarządzania płynnością na potrzeby zarządzania ryzykiem utraty płynności i ograniczania ryzyka dla stabilności finansowej. W wytycznych tych uznaje się, że główna odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem utraty płynności spoczywa na UCITS. Wytyczne zawierają wskazówki dotyczące okoliczności, w których można uruchomić kieszenie boczne, o których mowa w załączniku IIA pkt 9. W wytycznych tych przewiduje się odpowiedni czas na dostosowanie, zanim zaczną one obowiązywać, w szczególności w przypadku istniejących UCITS.

5. EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa ust. 3 niniejszego artykułu, do dnia 16 kwietnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(\*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8).;

7) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 20a

1. Spółka zarządzająca regularnie przekazuje właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS sprawozdania dotyczące rynków i instrumentów, w które inwestuje w imieniu zarządzanych przez siebie UCITS.

Spółka zarządzająca przekazuje – w odniesieniu do każdego zarządzanego przez siebie UCITS – informacje na temat instrumentów, którymi obraca, rynków, których jest uczestnikiem lub na których dokonuje czynnych transakcji, oraz informacje na temat ekspozycji i aktywów tych UCITS. Informacje te obejmują identyfikatory niezbędne do powiązania przekazanych danych dotyczących aktywów, UCITS i spółek zarządzających z innymi nadzorczymi lub publicznie dostępnymi źródłami danych.

2. W odniesieniu do każdego zarządzanego przez siebie UCITS spółka zarządzająca przekazuje właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS:

- a) ustalenia dotyczące zarządzania płynnością UCITS, obejmujące aktualny wybór narzędzi zarządzania płynnością, oraz ich uruchamianie lub zaprzestanie stosowania;
- b) aktualny profil ryzyka UCITS, obejmujący ryzyko rynkowe, ryzyko utraty płynności, ryzyko kontrahenta, inne rodzaje ryzyka, w tym ryzyko operacyjne, oraz łączną wysokość dźwigni finansowej stosowanej przez UCITS;
- c) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 51 ust. 1;
- d) następujące informacje na temat ustaleń dotyczących przekazywania funkcji zarządzania portfelem lub funkcji zarządzania ryzykiem:
  - (i) informacje na temat osób, którym przekazano funkcje, z podaniem ich imienia i nazwiska lub nazwy oraz miejsca zamieszkania lub siedziby statutowej lub oddziału, informacje o tym, czy mają one jakiegokolwiek bliskie powiązania ze spółką zarządzającą, czy są podmiotami posiadającymi zezwolenie lub podmiotami objętymi regulacją do celów zarządzania aktywami, w stosownych przypadkach informacje o ich organie nadzoru, w tym identyfikatory osób, którym przekazano funkcje, niezbędne do powiązania przekazanych informacji z innymi nadzorczymi lub publicznie dostępnymi źródłami danych;
  - (ii) wyrażona w ekwiwalentach pełnego czasu pracy liczba pracowników wykorzystywanych przez spółkę zarządzającą do wykonywania codziennych zadań w zakresie zarządzania portfelem lub zarządzania ryzykiem w spółce zarządzającej;
  - (iii) wykaz i opis działań dotyczących przekazywania funkcji zarządzania portfelem i funkcji zarządzania ryzykiem;
  - (iv) w przypadku przekazywania funkcji zarządzania portfelem – kwota i odsetek aktywów UCITS, które podlegają ustaleniom dotyczącym przekazywania w odniesieniu do funkcji zarządzania portfelem;
  - (v) wyrażona w ekwiwalentach pełnego czasu pracy liczba pracowników wykorzystywanych przez spółkę zarządzającą do monitorowania ustaleń dotyczących przekazywania;
  - (vi) liczba i daty okresowych badań due diligence przeprowadzonych przez spółkę zarządzającą w celu monitorowania przekazanych działań, wykaz wykrytych problemów oraz, w stosownych przypadkach, środków przyjętych w celu rozwiązania tych problemów, a także termin, do którego środki te mają zostać wdrożone;
  - (vii) w przypadku istnienia ustaleń dotyczących dalszego przekazywania – informacje wymagane w ppkt (i), (iii) i (iv) w odniesieniu do osób, którym przekazano funkcje w drodze dalszego przekazania, oraz w odniesieniu do działań dotyczących dalej przekazywanych funkcji zarządzania portfelem i funkcji zarządzania ryzykiem;
  - (viii) data rozpoczęcia i data zakończenia obowiązywania ustaleń dotyczących przekazywania i dalszego przekazywania;

e) wykaz państw członkowskich, w których jednostki UCITS są faktycznie wprowadzane do obrotu przez jego spółkę zarządzającą lub dystrybutora działającego w imieniu tej spółki zarządzającej.

3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS zapewniają, aby wszystkie informacje gromadzone na podstawie niniejszego artykułu dotyczące wszystkich nadzorowanych przez nie UCITS oraz informacje gromadzone na podstawie art. 7 były udostępniane, w drodze procedur określonych w art. 101, innym odpowiednim właściwym organom, EUNGiPW, EUNB, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 (\*) (zwanymi łącznie »Europejskimi Urzędami Nadzoru« lub EUN) oraz Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), gdy jest to konieczne do wykonywania ich obowiązków.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS zapewniają, aby wszystkie informacje gromadzone na podstawie niniejszego artykułu dotyczące wszystkich nadzorowanych przez nie UCITS były udostępniane ESBC, w drodze procedur określonych w art. 101, wyłącznie do celów statystycznych.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS bezzwłocznie przekazują informacje, w drodze procedur określonych w art. 101 oraz dwustronnie, właściwym organom innych bezpośrednio zainteresowanych państw członkowskich, jeżeli podlegająca im spółka zarządzająca lub UCITS zarządzane przez tę spółkę zarządzającą mogą potencjalnie stać się źródłem poważnego ryzyka kontrahenta dla instytucji kredytowej lub innych instytucji o znaczeniu systemowym w innych państwach członkowskich lub dla stabilności systemu finansowego w innym państwie członkowskim.

4. Gdy jest to niezbędne do skutecznego monitorowania ryzyka systemowego, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS mogą – okresowo lub ad hoc – zwracać się o dostarczenie informacji dodatkowych w stosunku do tych, które opisano w ust. 1. Właściwe organy informują EUNGiPW o wszelkich takich dodatkowych wymogach sprawozdawczych.

W wyjątkowych okolicznościach i gdy jest to konieczne do zapewnienia stabilności i integralności systemu finansowego lub wsparcia długotrwałego zrównoważonego rozwoju gospodarczego, EUNGiPW, po zasięgnięciu opinii ERRS, może zwrócić się do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS o wprowadzenie dodatkowych wymogów w zakresie sprawozdawczości.

5. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) szczegółowe informacje przekazywane zgodnie z ust. 1, ust. 2 lit. a), b), c) i e) oraz ust. 4;
- b) odpowiedni poziom standaryzacji informacji przekazywanych zgodnie z ust. 2 lit. d);
- c) częstotliwość i terminy składania sprawozdań.

Opracowując projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), EUNGiPW nie może wprowadzać dodatkowych obowiązków sprawozdawczych w stosunku do obowiązków określonych w ust. 2 lit. d).

Opracowując projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), EUNGiPW bierze pod uwagę inne wymogi w zakresie sprawozdawczości, którym podlegają spółki zarządzające, zmiany na poziomie międzynarodowym i standardy międzynarodowe oraz ustalenia zawarte w sprawozdaniu sporządzonym zgodnie z art. 20b.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 16 kwietnia 2027 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjmowanie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających:

- a) format i standardy danych na potrzeby sprawozdań, o których mowa w ust. 1, 2 i 4;
- b) identyfikatory niezbędne do powiązania danych dotyczących aktywów, UCITS i spółek zarządzających zawartych w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, z innymi nadzorczymi lub publicznie dostępnymi źródłami danych;

- c) metody i ustalenia dotyczące składania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w tym metody i ustalenia służące poprawie standaryzacji danych oraz skutecznej wymianie i skutecznemu wykorzystaniu danych już przekazanych we wszelkich unijnych ramach sprawozdawczości przez dowolny odpowiedni właściwy organ, na poziomie unijnym lub krajowym, z uwzględnieniem ustaleń zawartych w sprawozdaniu sporządzonym zgodnie z art. 20b;
- d) wzór, obejmujący minimalne dodatkowe wymogi w zakresie sprawozdawczości, które mają być stosowane przez spółki zarządzające w wyjątkowych okolicznościach, o których mowa w ust. 4.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 16 kwietnia 2027 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

#### Artykuł 20b

1. Do dnia 16 kwietnia 2026 r. EUNGiPW przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące opracowania zintegrowanego zbioru danych nadzorczych, poświęcone w szczególności:

- a) ograniczeniu obszarów powielania i niespójności między ramami sprawozdawczości w sektorze zarządzania aktywami a ramami sprawozdawczości w innych sektorach branży finansowej; oraz
- b) poprawie standaryzacji danych oraz skutecznej wymianie i skutecznemu wykorzystaniu danych już przekazanych we wszelkich unijnych ramach sprawozdawczości przez dowolny odpowiedni właściwy organ, na poziomie unijnym lub krajowym.

W sprawozdaniu tym EUNGiPW porównuje również najlepsze praktyki gromadzenia danych w Unii i na innych rynkach detalicznych funduszy inwestycyjnych.

2. Przy przygotowywaniu sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, EUNGiPW ściśle współpracuje z Europejskim Bankiem Centralnym, z pozostałymi EUN oraz z właściwymi organami.

(\*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).";

8) w art. 22a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) depozytariusz z należytą fachowością, starannością i dbałością wybrał i wyznaczył każdą osobę trzecią, której zamierza przekazać część swoich zadań, z wyjątkiem sytuacji, w której tą osobą trzecią jest centralny depozyt papierów wartościowych działający w charakterze CDPW pełniący rolę depozytu macierzystego inwestora zgodnie z definicją w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 29 ust. 3 i art. 48 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, oraz w dalszym ciągu z należytą fachowością, starannością i dbałością dokonuje okresowych kontroli i bieżącego monitorowania każdej osoby trzeciej, której przekazał część swoich zadań, oraz ustaleń tej osoby trzeciej dotyczących przekazanych jej spraw.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do celów niniejszego artykułu świadczenia usług przez centralny depozyt papierów wartościowych działający w charakterze CDPW pełniący rolę depozytu macierzystego emitenta zgodnie z definicją w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 29 ust. 3 i art. 48 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 nie uważa się za przekazanie funkcji depozytariusza w zakresie utrzymywania. Do celów niniejszego artykułu świadczenie usług przez centralny depozyt papierów wartościowych działający w charakterze CDPW pełniący rolę depozytu macierzystego inwestora zgodnie z definicją w tym akcie delegowanym uważa się za przekazanie funkcji depozytariusza w zakresie utrzymywania.”;

9) art. 29 ust. 1 akapit drugi lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) dyrektorzy spółki inwestycyjnej muszą cieszyć się odpowiednio nieposzlakowaną opinią oraz posiadać odpowiednie doświadczenie, również w odniesieniu do danego rodzaju działalności prowadzonej przez spółkę inwestycyjną; w tym celu imiona i nazwiska tych osób i każdej osoby przejmującej ich obowiązki podawane są bezwzględnie do wiadomości właściwych organów; decyzje dotyczące prowadzenia działalności spółki inwestycyjnej podejmowane są przez co najmniej dwie osoby fizyczne spełniające takie warunki, które mają miejsce zamieszkania w Unii oraz są zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy przez tę spółkę inwestycyjną albo są członkami sprawującymi funkcje wykonawcze lub członkami organu zarządzającego tej spółki inwestycyjnej zaangażowanymi w pełnym wymiarze czasu pracy w prowadzenie działalności tej spółki inwestycyjnej; a »dyrektorzy« oznaczają osoby, które z mocy prawa lub na podstawie dokumentów założycielskich reprezentują spółkę inwestycyjną lub które faktycznie ustalają politykę spółki.”;

10) w art. 57 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy UCITS uruchamia boczne kieszenie, o których mowa w art. 84 ust. 2 lit. a), w drodze wydzielenia aktywów, wydzielone aktywa mogą zostać wyłączone z obliczania limitów określonych w niniejszym rozdziale.”;

11) w art. 69 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów dotyczących nazwy UCITS, EUNGiPW do dnia 16 kwietnia 2026 r. opracowuje wytyczne w celu określenia okoliczności, w których nazwa UCITS jest nieuczciwa, niejasna lub wprowadzająca w błąd. W wytycznych tych uwzględnia się odpowiednie przepisy sektorowe. Przepisy sektorowe ustanawiające standardy dotyczące nazw funduszy lub wprowadzania funduszy do obrotu mają pierwszeństwo przed tymi wytycznymi.”;

12) art. 79 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kluczowe informacje dla inwestorów, w tym nazwa UCITS, stanowią informacje udzielane przed zawarciem umowy. Muszą one być uczciwe, jasne i niewprowadzające w błąd. Muszą być spójne z odpowiednimi częściami prospektu emisyjnego.”;

13) art. 84 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1:

a) UCITS może, w interesie posiadaczy jego jednostek, czasowo zawiesić subskrypcję, odkup i umorzenie swoich jednostek, o których mowa w załączniku IIA pkt 1, lub uruchomić inne narzędzia zarządzania płynnością wybrane spośród pkt 2–8 tego załącznika albo zaprzestać ich stosowania, zgodnie z art. 18a ust. 2. UCITS może również, w interesie posiadaczy jego jednostek, uruchomić boczne kieszenie, o których mowa w załączniku IIA pkt 9;

b) w interesie inwestorów, w wyjątkowych okolicznościach i po konsultacji z UCITS, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS mogą zażądać od UCITS uruchomienia lub zaprzestania stosowania narzędzia zarządzania płynnością, o którym mowa w załączniku IIA pkt 1, w przypadku gdy istnieje ryzyko dla ochrony inwestorów lub stabilności finansowej, które – w racjonalnej i wyważonej ocenie – wymaga takiego uruchomienia lub zaprzestania stosowania.

UCITS stosuje zawieszenie subskrypcji, odkupu i umorzeń lub boczne kieszenie, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy wymagają tego okoliczności i gdy jest to uzasadnione z uwagi na interesy posiadaczy jego jednostek.

3. UCITS bezwzględnie powiadamia właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego:

a) gdy uruchamia lub zaprzestaje stosowania narzędzia zarządzania płynnością, o którym mowa w załączniku IIA pkt 1;

b) gdy uruchamia lub zaprzestaje stosowania któregośkolwiek z narzędzi zarządzania płynnością, o których mowa w załączniku IIA pkt 2–8, w sposób odbiegający od zwykłego toku działalności przewidzianego w regulaminie funduszu lub dokumentach założycielskich UCITS.

UCITS w rozsądnym terminie przed uruchomieniem lub zaprzestaniem stosowania narzędzia zarządzania płynnością, o którym mowa w załączniku IIA pkt 9, powiadamia właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego o takim uruchomieniu lub zaprzestaniu stosowania.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS informują bezzwłocznie właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego UCITS, EUNGiPW oraz – jeżeli istnieje potencjalne ryzyko dla stabilności i integralności systemu finansowego – ERRS o wszelkich powiadomieniach otrzymanych zgodnie z niniejszym ustępem. EUNGiPW jest uprawniony do wymiany z właściwymi organami informacji otrzymanych na podstawie niniejszego ustępu.

3a. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS wykonują uprawnienia na podstawie ust. 2 lit. b), powiadamiają o tym właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego UCITS, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej, EUNGiPW oraz – jeżeli istnieje potencjalne ryzyko dla stabilności i integralności systemu finansowego – ERRS.

3b. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego UCITS lub właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej mogą zwrócić się do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS z wnioskiem o wykonywanie uprawnień na podstawie ust. 2, lit. b), podając uzasadnienie swojego wniosku i powiadamiając o tym EUNGiPW oraz – jeżeli istnieje potencjalne ryzyko dla stabilności i integralności systemu finansowego – ERRS,

3c. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS nie przychyliły się do wniosku, o którym mowa w ust. 3b, informują o tym właściwe organy, które wystąpiły z tym wnioskiem, EUNGiPW oraz – jeżeli powiadomiono ERRS o tym wniosku zgodnie z ust. 3b – ERRS, podając uzasadnienie takiej decyzji.

3d. W oparciu o informacje otrzymane na podstawie ust. 3b i 3c EUNGiPW bez zbędnej zwłoki wydaje opinię skierowaną do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS w sprawie wykonywania uprawnień na podstawie ust. 2 lit. b). EUNGiPW przekazuje tę opinię właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego UCITS.

3e. Jeżeli właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS nie stosują się lub nie zamierzają zastosować się do opinii EUNGiPW, o której mowa w ust. 3d, informują o tym EUNGiPW i właściwe organy, które wystąpiły z wnioskiem, podając uzasadnienie niestosowania się do opinii lub zamiaru niezastosowania się do niej. W przypadku poważnego zagrożenia dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części EUNGiPW może opublikować informacje o tym, że właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS nie stosują się lub nie zamierzają zastosować się do jego opinii, wraz z podanym przez właściwe organy uzasadnieniem niestosowania się do opinii lub zamiaru niezastosowania się do niej, pod warunkiem że taka publikacja nie koliduje z uzasadnionymi interesami posiadaczy jednostek UCITS lub interesem publicznym. EUNGiPW analizuje, czy korzyści płynące z publikacji byłyby większe niż spowodowane tą publikacją nasilenie zagrożeń dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części, i z wyprzedzeniem zawiadamia właściwe organy o takiej publikacji.

3f. Do dnia 16 kwietnia 2026 r. EUNGiPW opracowuje wytyczne zawierające wskazówki dla właściwych organów dotyczące wykonywania przez nie uprawnień określonych w ust. 2 lit. b) oraz wskazówki dotyczące sytuacji, które mogą prowadzić do wystąpienia z wnioskami, o których mowa w ust. 3b niniejszego artykułu i w art. 98 ust. 3. Opracowując te wytyczne, EUNGiPW bierze pod uwagę potencjalne skutki takiej interwencji nadzorczej dla ochrony inwestorów i stabilności finansowej w innym państwie członkowskim lub w Unii. W wytycznych tych uznaje się, że główna odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem utraty płynności spoczywa na UCITS.”;

14) w art. 98 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego UCITS, w przypadku gdy mają do tego uzasadnione podstawy, mogą zwrócić się do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS z wnioskiem o bezzwłoczne wykonanie uprawnień na podstawie ust. 2, innych niż uprawnienia określone w lit. j) tego ustępu, podając jak najdokładniejsze uzasadnienie swojego wniosku i informując EUNGiPW oraz – jeżeli istnieje potencjalne ryzyko dla stabilności i integralności systemu finansowego – ERRS.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS bez zbędnej zwłoki informują o wykonanych uprawnieniach i swoich ustaleniach właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego UCITS, EUNGiPW oraz – jeżeli istnieje potencjalne ryzyko dla stabilności i integralności systemu finansowego – ERRS.



4. EUNGiPW może zwrócić się do właściwych organów z wnioskiem o przedstawienie mu bez zbędnej zwłoki wyjaśnień dotyczących konkretnych spraw, które stwarzają poważne zagrożenie dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części.”;

15) w art. 101 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy państw członkowskich współpracują ze sobą oraz z EUNGiPW i ERRS, gdy jest to konieczne w celu wykonywania obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie lub w celu wykonywania ich uprawnień ustanowionych w niniejszej dyrektywie lub prawie krajowym.”;

b) ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu oraz art. 20a, EUNGiPW może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia dla właściwych organów wspólnych procedur dotyczących:

- a) współpracy w zakresie kontroli na miejscu i dochodzeń, o których mowa w ust. 4 i 5; oraz
- b) określenia procedur na potrzeby wymiany informacji między właściwymi organami, EUN, ERRS i członkami ESBC z zastrzeżeniem stosownych przepisów niniejszej dyrektywy.”;

16) w art. 102 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby, które pracują lub pracowały we właściwych organach, oraz biegli rewidenci i eksperci działający z polecenia właściwych organów byli zobowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej. Zobowiązanie to oznacza, że żadne poufne informacje, jakie te osoby otrzymują w trakcie wykonywania swoich obowiązków, nie mogą być ujawniane jakimkolwiek osobom lub organom w innej formie niż skróconej lub zbiorczej, tak aby nie można było indywidualnie zidentyfikować UCITS, spółek zarządzających i depozytariuszy (przedsiębiorstw wnoszących wkład w działalność UCITS), z zastrzeżeniem przypadków określonych w prawie karnym lub prawie podatkowym.”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ust. 1 oraz akapity pierwszy i drugi niniejszego ustępu nie stanowią przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami a organami podatkowymi znajdującymi się w tym samym państwie członkowskim. W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, ujawnia się je zgodnie ze zdaniem pierwszym niniejszego akapitu wyłącznie za wyraźną zgodą właściwych organów, które je ujawniły.”;

17) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 110a

Do dnia 16 kwietnia 2029 r. oraz w następstwie sprawozdania sporządzonego przez EUNGiPW zgodnie z art. 13 ust. 6 Komisja inicjuje przegląd funkcjonowania przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie oraz doświadczeń nabytych podczas ich stosowania. Przegląd ten obejmuje ocenę następujących aspektów:

- a) skuteczność wymogów dotyczących zezwoleń określonych w art. 7 i 8 w odniesieniu do systemu przekazywania określonego w art. 13 niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do zapobiegania tworzeniu podmiotów-skrzynek pocztowych w Unii;
- b) stosowność powołania co najmniej jednego niewykonawczego lub niezależnego dyrektora do organu zarządzającego spółek zarządzających UCITS lub spółek inwestycyjnych i wpływ takiego powołania na ochronę inwestorów;
- c) stosowność wymogów mających zastosowanie do spółek zarządzających UCITS z inicjatywy osoby trzeciej, jak określono w art. 14 ust. 2a, oraz potrzeba wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń, aby zapobiec obchodzeniu tych wymogów, a w szczególności to, czy przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące konfliktów interesów są skuteczne i odpowiednie do identyfikowania konfliktów interesów, zarządzania nimi, monitorowania i, w stosownych przypadkach, ujawniania konfliktów interesów wynikających ze stosunków między spółką zarządzającą a inicjatorem będącym osobą trzecią.”;

18) w art. 112a wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 13, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia 15 kwietnia 2024 r.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 i 111, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. „Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12, 13, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 i 111 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

19) w załączniku I wprowadza się zmiany określone w załączniku III do niniejszej dyrektywy;

20) tekst załącznika IV do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik IIA.

### Artykuł 3

#### Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 16 kwietnia 2026 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 16 kwietnia 2026 r., z wyjątkiem przepisów transponujących art. 1 ust. 12 i przepisów transponujących art. 2 ust. 7 w odniesieniu do art. 20a dyrektywy 2009/65/WE, które mają być stosowane od dnia 16 kwietnia 2027 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

### Artykuł 4

#### Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

### Artykuł 5

#### Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 marca 2024 r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego*  
*Przewodnicząca*  
R. METSOLA

*W imieniu Rady*  
*Przewodnicząca*  
H. LAHBIB

## ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I pkt 2 dodaje się litery w brzmieniu:

- „d) udzielanie pożyczek w imieniu AFI;
  - e) obsługa podmiotów specjalnego przeznaczenia utworzonych do celów sekurytyzacji.”.
-

## ZAŁĄCZNIK II

## „ZAŁĄCZNIK V

## NARZĘDZIA ZARZĄDZANIA PŁYNNOŚCIĄ DOSTĘPNE DLA ZAFI ZARZĄDZAJĄCYCH AFI TYPU OTWARTEGO

1. Zawieszenie subskrypcji, odkupu i umorzeń: zawieszenie subskrypcji, odkupu i umorzeń oznacza czasowe uniemożliwienie subskrypcji, odkupu i umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów w funduszu.
2. Bariera umorzeniowa: bariera umorzeniowa oznacza czasowe i częściowe ograniczenie prawa posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałowców do umorzenia posiadanych jednostek uczestnictwa lub udziałów, co oznacza, że inwestorzy mogą umorzyć jedynie pewną część posiadanych jednostek uczestnictwa lub udziałów.
3. Przedłużenie okresów wypowiedzenia: przedłużenie okresów wypowiedzenia oznacza przedłużenie – poza minimalny okres odpowiedni dla funduszu – okresu, w którym posiadacze jednostek uczestnictwa lub udziałowcy muszą powiadomić zarządzających funduszem, gdy umarzają swoje jednostki lub udziały.
4. Opłata z tytułu umorzenia: opłata z tytułu umorzenia oznacza opłatę, która mieści się w określonym z góry przedziale, uwzględnia koszt płynności, jest uiszczana na rzecz funduszu przez posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałowców przy umarzaniu jednostek uczestnictwa lub udziałów i zapewnia, aby posiadacze jednostek uczestnictwa lub udziałowcy pozostający w funduszu nie zostali pokrzywdzeni.
5. Mechanizm ustalania ruchomych cen: mechanizm ustalania ruchomej ceny oznacza ustalony wcześniej mechanizm, za pomocą którego wartość aktywów netto jednostek uczestnictwa lub udziałów w funduszu inwestycyjnym jest korygowana przez zastosowanie współczynnika (zwanego dalej »współczynnikiem ruchomej ceny«), który odzwierciedla koszt płynności.
6. Mechanizm ustalania podwójnych cen: mechanizm ustalania podwójnych cen oznacza ustalony wcześniej mechanizm, za pomocą którego ceny subskrypcji, odkupu i umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów w funduszu inwestycyjnym ustala się poprzez korektę wartości aktywów netto na jednostkę uczestnictwa lub udział z zastosowaniem współczynnika, który odzwierciedla koszt płynności.
7. Opłata przeciwdziałająca rozwodnieniu: opłata przeciwdziałająca rozwodnieniu oznacza opłatę, którą posiadacz jednostek uczestnictwa lub udziałowców uiszcza na rzecz funduszu w momencie subskrypcji, odkupu lub umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów, która rekompensuje funduszowi koszty płynności poniesione ze względu na wielkość tej transakcji i która zapewnia, aby inni posiadacze jednostek uczestnictwa lub udziałowcy nie zostali pokrzywdzeni.
8. Umorzenie w formie niepieniężnej: umorzenie w formie niepieniężnej oznacza przekazanie aktywów będących w posiadaniu funduszu zamiast środków pieniężnych w celu realizacji zleceń umorzenia złożonych przez posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałowców.
9. Boczne kieszenie (ang. *side pockets*): boczne kieszenie oznaczają oddzielenie niektórych aktywów, których cechy ekonomiczne lub prawne uległy znaczącej zmianie lub stały się niepewne ze względu na wyjątkowe okoliczności, od innych aktywów funduszu.”.

## ZAŁĄCZNIK III

W załączniku I tabela A pkt 1.13 w tabeli otrzymuje brzmienie:

„1.13. Procedury i warunki odkupu i umorzenia jednostek oraz okoliczności, w których subskrypcja, odkup i umorzenie mogą zostać zawieszane lub mogą zostać uruchomione inne narzędzia zarządzania płynnością.		1.13. Procedury i warunki odkupu i umorzenia jednostek oraz okoliczności, w których subskrypcja, odkup i umorzenie mogą zostać zawieszane lub mogą zostać uruchomione inne narzędzia zarządzania płynnością. W przypadku spółek inwestycyjnych posiadających różne subfundusze – informacje na temat sposobu, w jaki posiadacz jednostek uczestnictwa może przejść z jednego subfunduszu do drugiego oraz opłat stosowanych w takich przypadkach.”
---	--	--

## ZAŁĄCZNIK IV

## „ZAŁĄCZNIK IIA

## NARZĘDZIA ZARZĄDZANIA PŁYNNOCIĄ DOSTĘPNE DLA UCITS

1. Zawieszenie subskrypcji, odkupu i umorzeń: zawieszenie subskrypcji, odkupu i umorzeń oznacza czasowe uniemożliwienie subskrypcji, odkupu i umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów w funduszu.
2. Bariera umorzeniowa: bariera umorzeniowa oznacza czasowe i częściowe ograniczenie prawa posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałowców do umorzenia posiadanych jednostek uczestnictwa lub udziałów, co oznacza, że inwestorzy mogą umorzyć jedynie pewną część posiadanych jednostek uczestnictwa lub udziałów.
3. Przedłużenie okresów wypowiedzenia: przedłużenie okresów wypowiedzenia oznacza przedłużenie – poza minimalny okres odpowiedni dla funduszu – okresu, w którym posiadacze jednostek uczestnictwa lub udziałowcy muszą powiadomić zarządzających funduszem, gdy umarzają swoje jednostki lub udziały.
4. Opłata z tytułu umorzenia: opłata z tytułu umorzenia oznacza opłatę, która mieści się w z określonym góry przedziale, uwzględnia koszt płynności, jest uiszczana na rzecz funduszu przez posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałowców przy umarzaniu jednostek uczestnictwa lub udziałów i zapewnia, aby posiadacze jednostek uczestnictwa lub udziałowcy pozostający w funduszu nie zostali pokrzywdzeni.
5. Mechanizm ustalania ruchomych cen: mechanizm ustalania ruchomych cen oznacza ustalony wcześniej mechanizm, za pomocą którego wartość aktywów netto jednostek uczestnictwa lub udziałów w funduszu inwestycyjnym jest korygowana przez zastosowanie współczynnika (zwanego dalej »współczynnikiem ruchomej ceny«), który odzwierciedla koszt płynności.
6. Mechanizm ustalania podwójnych cen: mechanizm ustalania podwójnych cen oznacza ustalony wcześniej mechanizm, za pomocą którego ceny subskrypcji, odkupu i umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów w funduszu inwestycyjnym ustala się poprzez korektę wartości aktywów netto na jednostkę uczestnictwa lub udział z zastosowaniem współczynnika, który odzwierciedla koszt płynności.
7. Opłata przeciwdziałająca rozwodnieniu: opłata przeciwdziałająca rozwodnieniu oznacza opłatę, którą posiadacz jednostek uczestnictwa lub udziałowców uiszcza na rzecz funduszu w momencie subskrypcji, odkupu lub umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów, która rekompensuje funduszowi koszty płynności poniesione ze względu na wielkość tej transakcji i która zapewnia, aby inni posiadacze jednostek uczestnictwa lub udziałowcy nie zostali pokrzywdzeni.
8. Umorzenie w formie niepieniężnej: umorzenie w formie niepieniężnej oznacza przekazanie aktywów będących w posiadaniu funduszu zamiast środków pieniężnych w celu realizacji zleceń umorzenia złożonych przez posiadaczy jednostek uczestnictwa lub udziałowców.
9. Boczne kieszenie (ang. side pockets): boczne kieszenie oznaczają oddzielenie niektórych aktywów, których cechy ekonomiczne lub prawne uległy znaczącej zmianie lub stały się niepewne ze względu na wyjątkowe okoliczności, od innych aktywów funduszu.”